

บทที่ 5

การปรับเสียงคำยืม

การปรับเสียงคำยืมภาษาสันแต่จิว

พยัญชนะต้น

พยัญชนะต้นในภาษาไทยมีทั้งที่เป็นพยัญชนะต้นเดี่ยวและพยัญชนะต้นควบกล้ำ ส่วนพยัญชนะต้นในภาษาสันแต่จิวมีแต่ที่เป็นพยัญชนะต้นเดี่ยวเท่านั้น พยัญชนะต้นในภาษาไทยมีทั้งหมด 21 เสียง ในขณะที่พยัญชนะต้นในภาษาสันแต่จิวมีเพียง 18 เสียง เสียงพยัญชนะต้นที่ไทยมีแต่สันแต่จิวไม่มีคือ d-f-w- และ r- ส่วนเสียงพยัญชนะต้นที่สันแต่จิวมีแต่ไทยไม่มีคือ g- ดังนั้นไทยและสันแต่จิวจึงมีพยัญชนะต้นที่เหมือนกันอยู่ 14 เสียง แต่เมื่อดูความแตกต่างทางด้านสัทลักษณะ พยัญชนะ อโฆชะ ลีถิล และธนิต กัก-เสียดแทรก t_g และ t_g^h ในภาษาไทยนั้น มีฐานกรณ์เป็น ล้นส่วนปลาย-เพดานแข็งส่วนหน้า [t_g] และ [t_g^h] ในขณะที่พยัญชนะ อโฆชะ ลีถิล และธนิต กัก-เสียดแทรกในภาษาสันแต่จิว ts และ tsh นั้น มีฐานกรณ์เป็นปลายลิ้น-ปุ่มเหงือก [ts] และ [ts^h] นอกจากนี้ ในภาษาสันแต่จิว เมื่อหน่วยเสียง j และ l เป็นพยัญชนะต้น จะมีเสียงย่อยเป็น [z] [j] และ [d^l] [l] ตามลำดับ แต่ในภาษาไทยเมื่อหน่วยเสียงทั้ง 2 นี้เป็นพยัญชนะต้น ก็จะเป็นเสียง [j] และ [l] เท่านั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาโดยทั่วไปแล้ว เสียงพยัญชนะต้นที่คล้ายคลึงกันมากในทั้งสองภาษามีผลทำให้การออกเสียงพยัญชนะต้นของคำยืมภาษาสันแต่จิวในภาษาไทยใกล้เคียงกับการออกเสียงในภาษาสันแต่จิวมาก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

พยัญชนะกัก

โดยทั่วไปแล้ว การออกเสียงคำยืมที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะกัก จะไม่แตกต่างไปจากการออกเสียงคำสันแต่จิวเท่าใดนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มพยัญชนะ อโฆชะ ลีถิล กัก p-t-k- ʔ- นี้ (มีคำเพียงคำเดียวที่มีการปรับเสียงให้แตกต่างไป คือ k- > kh- ในคำยืมที่ 7 "คะน้ำ")

คำยืม		การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	*	การออกเสียง ในภาษาไทย	**	ความหมาย
p- > p-	: 217	โป๊ะ	pɔʔ ⁵⁵	>	pɔʔ ⁵⁵	"เครื่องตักปลาในทะเลอย่างหนึ่ง"
	281	ป้าย	paj ⁵⁵	>	pa:j ⁴¹	"แผ่นหนังสือหรือแผ่นเครื่องหมายที่บอกให้รู้"
	354	ปี	pi ²⁴	>	pi: ²⁴	"การเล่นพนันงวดหนึ่ง คือ แจ่งเงินกันคราวหนึ่ง มักพบในคำ "แจ่งปี"

(ดูคำที่ 2 3 4 5 7 9 82 108 109 131 171 214
215 273 280 295 302 320 330 352 407 421 422 441
446 ฯลฯ)

t- > t-	: 11	เต้	tɛ ⁵⁵	>	tɛ: ⁴⁵³	"น้ำชา"
	115	แต้ม	tiam ⁵¹	>	tɛ:m ⁴¹	"รอย หรือจุดที่มีลักษณะกลม ๆ ปรากฏที่ผิวพื้น; คะแนน"
	116	ตือ	tɿ ⁵⁵	>	tɿ: ⁴⁵³	"รบเร้าจะเอาให้ได้ เข้ายี่ รบกวร่าไป"

(ดูคำที่ 14 16 17 19 21 23 24 114 117 118 120
121 122 125 152 180 214 218 219 221 222 224
232 255 256 257 258ก 258ข 283 284 301 307 312ข
321 331 333 358 394 408 423 431 432 433 442 ฯลฯ)

* การออกเสียงในภาษาจีน(แต้จิ๋ว-ฮกเกี้ยน) และการออกเสียงในภาษาไทยของคำยืมในบทที่ 5 นี้ จะถ่ายเสียงโดยใช้สัญลักษณ์สากลสำหรับบรรยายการออกเสียงในระดับสัทลักษณะ แต่เพื่อความสะดวกในการจัดพิมพ์ จึงมีการปรับสัญลักษณ์บางตัวให้พิมพ์ง่ายขึ้น ดังได้ชี้แจงไว้แล้วในบทที่ 1 หน้า 23

** ความหมายของคำยืมบางคำในบทที่ 5 นี้เป็นความหมายโดยย่อเท่านั้น ดูความหมายละเอียดได้ในบทที่ 3 หน้า 62-218

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย	
k- > k-	: 39 กั้น	<u>kɿŋ</u> ²⁴	> <u>kɿn</u> ²⁴	"กระเพาะที่ 2 ของสัตว์ ประเภทสัตว์ปีก"
311 กัง	<u>koŋ</u> ³³	> <u>koŋ</u> ²⁴	"ปู่, ตา"	
377 เกียะ	<u>kiaŋ</u> ⁵⁵	> <u>kiaŋ</u> ⁵⁵	"แก๊กไม้แบบจีน"	
(ดูคำที่	2 9 14 28 42 49 54 65 139			
	144 146 148 149 152 164 215 227 232			
	234 236 238 239 273 277 279ข 286 290			
	291 310 312ข 328 331 343 359 376 378			
	381 385 394 395 398 442 443 452 ฯลฯ)			
k- > kh-	: 71 ค่ะน้ำ	<u>kaŋ</u> ⁵⁵ <u>na</u> ⁵⁵	> <u>khaŋ</u> ⁵⁵ <u>na:</u> ⁴⁵³	"ชื่อผักชนิดหนึ่ง"
ʔ- > ʔ-	: 156 อู๋	<u>ʔu</u> ²⁴	> <u>ʔu:</u> ²⁴	"มีเงินมีทอง"
240 ฮับ	<u>ʔap</u> ⁵⁵	> <u>ʔap</u> ²²	"ตลับ"	
242 อวย	<u>ʔue</u> ³³	> <u>ʔuaj</u> ³³	"หม้อที่มีด้ามหรือหูสำหรับจับ"	
(ดูคำที่	57 58 78 109 114 118 177 223 238 241 255 314 372			
	436 444 455 ฯลฯ)			

กลุ่มพยัญชนะเสียง อ ไชยะ ฌินต กัก ph- th- kh- นั้น ส่วนใหญ่จะมีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับเสียงในคำจีนแต้จิ๋ว คือ ph-> ph- th-> th- และ kh-> kh- ยกเว้นในคำบางคำที่จะออกเสียงแตกต่างออกไป คือ ph-> m- th-> t- และ kh-> k- ซึ่งการปรับเสียงที่ต่างออกไปแต่ละลักษณะนี้มีคำที่เป็นตัวอย่างเพียงหนึ่งคำหรือสองคำเท่านั้น

ph-> ph-	: 244 ผวย	<u>phue</u> ²⁴	>	<u>phuaj</u> ²⁴	"ผ้าห่มนอน"
262 ฟังเพย	<u>phaŋ</u> ²¹ <u>phoj</u> ³³	>	<u>phaŋ</u> ³³ <u>pho:</u> ^j ³³	"คำกล่าวที่กล่าวไว้ให้ตีความเข้ากับเรื่อง"	
287 โผ	<u>phow</u> ²⁴	>	<u>pho:</u> ²⁴	"บัญชี หรือบันทึก"	
(ดูคำที่	97 166ข 288 303ข 333 363 370ข 378 443)				

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
ph- > m-*	: 249 เม่งแซ	phɛŋ ²¹ sɛ̃ ³³	> mɛŋ ⁴¹ sɛ: ³³	"ชื่อสารที่เป็นพิษชนิดหนึ่ง มักใช้ใส่อาหารให้กรอบ นำรับประทาน"
th- > th-	: 61 แท้	thɛ ¹¹	> thɛ: ⁴¹	"เนื้อแมงกะพรุนหมักเกลือ ใช้เป็นอาหาร"
	62 ท้อ	tho ⁵⁵	> tho: ⁴⁵³	"ผลลูกท้อ"
	263 ทะ	tha? ²²	> tha? ²²	"พระเจดีย์แบบจีน"
(ดูคำที่ 18 68 157 158 178 264 268 272 290 291 340 345 366 413 414 ฯลฯ)				
th- > t-	: 12 ตั้งชง**	thɛŋ ²¹ tshɑŋ ³³	> tɛŋ ⁴¹ tɕhɑŋ ³³	"ขนมชนิดหนึ่งทำด้วยน้ำตาล เป็นหลอด ๆ ติดกัน"
	223 ตั้งอ้ว	thɑŋ ²¹ ʔiw ⁵⁵	> tɑŋ ⁴¹ ʔiw ⁴¹	"น้ำมันชกเงาเครื่องบิน"
kh- > kh-	: 169 เคียะ	khio? ⁵⁵	> khia? ⁵⁵	"ให้ออก, ไล่ออก"
	170 เขียม	khiam ²⁴	> khiam ²⁴	"ประหยัด, กระหมัดกระหม่อม"
	171 เค้าเป่	khaw ⁵⁵ pe ²⁴	> khaw ⁵⁵ pe: ²⁴	"แยะมาก, ยุ่งยากมาก"
(ดูคำที่ 70 157 268 385 437 ฯลฯ)				
kh- > k-	: 380 กุยเฮง**	khuj ³³ heŋ ³³	> kuj ³³ heŋ ³³	"เสื้อจีนชนิดหนึ่ง"

ถ้าพยัญชนะต้นของคำยืมเป็นเสียงโฆษะ กัก b- ในภาษาจีนแต้จิ๋ว จะเป็น b- ในภาษาไทยเช่นกัน ส่วน g- ซึ่งเป็นเสียงพยัญชนะต้นที่ไม่มีในภาษาไทยนั้น ไทยใช้พยัญชนะนาสิก ɣ- แทน แต่จากข้อมูลในงานวิจัยนี้ มีตัวอย่างคำยืมเพียงคำเดียวเท่านั้นที่มีการปรับเสียง g- ɣ- คือ คำที่ 23 "เต้าเจ๊"

* การที่ ph- > m- อาจเกิดเนื่องจากการกลมกลืนเสียง (assimilation) เพราะเสียงพยัญชนะท้ายของพยางค์แรกเป็น -ŋ และเสียงสระในพยางค์หลังก็เป็นเสียงนาสิก

** คำยืมที่ 12 และ 380 เป็นคำยืมที่ยังไม่สามารถตัดสินได้ว่าเป็นคำยืมภาษาจีนแต้จิ๋ว หรือภาษาจีนฮกเกี้ยนแน่ จึงจัดให้เป็นประเภทคำยืมแต้จิ๋ว-ฮกเกี้ยน

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
b- > b-	: 74 บีะจ่าง	<u>b</u> aŋ ⁵⁵ tsan ¹¹	> <u>b</u> aŋ ⁵⁵ tɕa:ŋ ²²	"ชื่ออาหารชนิดหนึ่ง"
	174 บิวย	<u>b</u> ue ⁵¹	> <u>b</u> uaj ⁴⁵³	"ที่ลุดท้าย, ล้าหลังที่สุด"
	176 บ้อ	<u>b</u> o ⁵⁵	> <u>b</u> o: ⁴¹	"ไม่มี เช่น บ้อท่า บ้อถมิ"
	(ดูคำที่ 64	72 135 177 178 179 375 416 ฯลฯ)		

g- > ŋ- : 23 เต้าเง้ taw²¹ ge⁵⁵ > taw⁴¹ ŋe:⁴⁵³ "ถ้างอก"

ได้กล่าวมาแล้วว่า พยัญชนะอโฆณะ กัก-เสียดแทรก ในภาษาจีนแต้จิ๋ว นั้น มีลักษณะต่างจากลักษณะของพยัญชนะอโฆณะ กัก-เสียดแทรกในภาษาไทย กล่าวคือ ts- และ tsh- ในภาษาจีนแต้จิ๋วมีฐานกรณ์เป็นปลายลิ้น-ปุ่มเหงือก ในขณะที่ tɕ- และ tɕh- ในภาษาไทยมีฐานกรณ์เป็นลิ้นส่วนปลาย-เพดานแข็งส่วนหน้า คำยืมที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็น [ts] และ [ts^h] ส่งออกเสียงเป็น [tɕ] และ [tɕ^h] ในภาษาไทย อย่างไรก็ตาม มีคำบางคำที่มีการปรับเสียงเป็นอย่างอื่น คือ ts- > j- และ tsh- > s- ตัวอย่างเช่น คำที่ 236 "กั้นหย่น" คำที่ 222 "ต้งลิว" เป็นต้น

ts- > tɕ-	: 17 เต้าเสี้ยว	<u>taw</u> ²¹ <u>t</u> siao ¹¹	> <u>taw</u> ⁴¹ <u>t</u> ɕiaw ⁴¹	"ถ้วยเหลียงหมักเกลือใช้ปรุงอาหาร"
	27ก แจ	<u>t</u> se ³³	> <u>t</u> ɕe: ³³	"อาหารที่ปราศจากเนื้อสัตว์"
	126 เสี้ยะ	<u>t</u> siaŋ ⁵⁵	> <u>t</u> ɕiaŋ ⁵⁵	"กิน"
	(ดูคำที่ 27ข	28 30 42 74 80 130 131 134 135		
		136 138 144 146 210 227 228 264 275 280		
		359 375 409 432 441 444 ฯลฯ)		

ts- > j- : 236 กั้นหย่น kan³³ tsian¹¹ > kan⁴¹ jan²² "สัตว์ที่เป็นเครื่องหมายกันสัญไร เช่น ในรูปสิงโตคาบกันหย่น"

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
tsh- > tɕh-	: 166ก แฉ	<u>tshɛ</u> ⁵⁵ > <u>tɕhɛ:</u> ²⁴	"แบ, ตีแผ่, เปิดเผย"
	167 แฉเหม	<u>tshɛ</u> ³³ <u>mɛ</u> ⁵⁵ > <u>tɕhɛ:</u> ³³ <u>mɛ:</u> ²⁴	"ตาบอด, ชุ่มช้ำม"
	266 ชง	<u>tshoŋ</u> ³³ > <u>tɕhoŋ</u> ³³	"ดวงชะตาไม่ต้องกัน"
(ดูคำที่	3 14 16 49 54 63 64 65 66		
	68 70 72 164 166ข 265 297 ฯลฯ)		
tsh- > s-	: 222 ตังสิว	<u>taŋ</u> ²¹ <u>tshiw</u> ¹¹ > <u>taŋ</u> ³³ <u>siw</u> ²⁴	"แปรงกุดพันขนทำด้วยทองเหลือง"
	272 เข็กเซว	<u>tshia?</u> ⁵⁵ <u>thow</u> ¹¹ > <u>sek</u> ⁵⁵ <u>thaw</u> ³³	"ม้าของลิโป้ในเรื่อง สามก๊ก"

พยัญชนะเสียดแทรก

พยัญชนะอวัยวะเสียดแทรก s- และ h- เป็นเสียงที่ทั้งไทยและแต้จิ๋วมีร่วมกัน การออกเสียงคำยืมที่มีพยัญชนะต้นเป็น s- และ h- จึงเป็นการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับคำจีนแต้จิ๋ว เป็นส่วนใหญ่ คือ s- > s- และ h- > h- (มีคำยืมอยู่เพียงคำเดียวเท่านั้นที่มีการปรับเสียงต่างออกไป คือ h- > f- ในคำยืมที่ 361 "กังฟู" ซึ่งคำยืมนี้สอดคล้องในประเภทคำยืมแต้จิ๋ว-ฮกเกี้ยน)

s- > s-	: 182 เสี่ย	<u>sia</u> ¹¹ > <u>sia</u> ²²	"เศรษฐีจีน"
	318 แซ่	<u>sɛi</u> ¹¹ > <u>sɛ:</u> ⁴¹	"ชื่อสกุลวงศ์ของจีน"
	335 ซินแล่	<u>sin</u> ³³ <u>sɛi</u> ³³ > <u>sin</u> ³³ <u>sɛ:</u> ²⁴	"หมอ, ครุ"
(ดูคำที่	14 19 76 78 80 82 84 90 130 139 180		
	185 188 191 249 258 264 273 286 293 295 320		
	321 322 323 324 422 446 447 ฯลฯ)		

h- > h-	: 5 เป้าฮ้อ	<u>paw</u> ³² <u>hi</u> ⁵⁵ > <u>paw</u> ²⁴ <u>hi:</u> ⁴⁵³	"ช้อหอยโข่งทะเลชนิดหนึ่ง เนื้อใช้เป็นอาหาร"
	193 เขี้ยว	<u>hiaw</u> ⁵⁵ > <u>hiaw</u> ⁴⁵³	"แสดงอาการเกะกะ, ชัดชื่น, ไม่ยอมทำ"
	300 ฮั่ว	<u>hua</u> ⁵⁵ > <u>hua</u> ⁴⁵³	"รวมหัวกัน, ร่วมกันกระทำการ"

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
(ดูคำที่	21	30	63 66 76 84 86 87 90	101 103 135
	185	191	275 277 278 298 303ก303ข343	352 370ก 370ข
	421	423ก ฯลฯ)		
h- > f-	: 361	กั๋งฟู	kaŋ ³³ hu ³³ > kaŋ ³³ fu ³³	"ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว แบบหนึ่งของจีน"

พยัญชนะนาสิก

ภาษาไทยและภาษาจีนแต้จิ๋ว ต่างก็มีพยัญชนะต้นที่เป็นพยัญชนะนาสิกอยู่ 3 เสียง คือ m- n- และ ɲ- ดังนั้น คำยืมที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะนาสิก m- n- ɲ- จึงออกเสียงเป็น [m] [n] และ [ɲ] เหมือนในภาษาจีนแต้จิ๋ว

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
m- > m-	: 96	ม้วย	mue ⁵⁵ > muaj ⁴⁵³	"ข้าวต้ม"
	265	เซ่งเม้ง	tsheŋ ³³ meŋ ⁵⁵ > tɕheŋ ³³ meŋ ⁴⁵³	เทศกาลเช่นไหว้วิญญาณ ผู้ล่วงลับไปแล้ว"
	327	(อา)ม้วย	(ʔa ³³)mue ²¹ > (ʔa: ³³)muaj ⁴¹	"น้องสาว, หญิงสาวลูกจีน"
(ดูคำที่	167	324 330 348 363 436 ฯลฯ)		

n- > n-	: 98	หน่าเลียบ	nam ²⁴ liap ⁵⁵ > nam ²⁴ liap ⁵⁵	"ผลกาน้ำตองเค็มใช้เป็นอาหาร"
	99	ไหน	naŋ ²⁴ > naŋ ²⁴	"ผลไม้ชนิดหนึ่งลักษณะคล้ายพุทรา"
	316	อาเน็ง	ʔa ³³ ɲiŋ ⁵⁵ > ʔa: ³³ ɲiŋ ⁴⁵³	"พี่เขย"
(ดูคำที่	71	97 206ข 328 340 433)		

ɲ- > ɲ-	: 198	เจียน	ɲian ¹¹ > ɲian ⁴¹	"อยากจัด, กระจายจัด"
	199	แหง	ɲe ²⁴ > ɲe: ²⁴	"แน่, แน่นอน เช่น ชนะแหง"
	278	โหวงเอ็ง	ɲow ²⁴ heŋ ⁵⁵ > ɲow ²⁴ heŋ ⁴⁵³	"การพยากรณ์รูปลักษณะของจีน"

พยัญชนะเปิด

ได้กล่าวมาแล้วว่า ในภาษาสันแต่ลาว เมื่อหน่วยเสียง 1 และ j เป็นพยัญชนะต้น จะมีเสียงย่อยเป็น [d^l] [l] และ [ɛ] [j] ตามลำดับ ซึ่ง [d^l] และ [ɛ] เป็นเสียงที่ไม่มีในภาษาไทย ดังนั้น คำยืมที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็น [d^l] และ [ɛ] จึงออกเสียงเป็น [l] และ [j] ในภาษาไทย กล่าวคือ กลุ่มพยัญชนะเปิดนี้มีการปรับเสียงเป็นแบบ 1- [d^l, l] > 1- j- [ɛ, j] > j- นั้นเอง

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาสัน แต่ลาว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
1- [d ^l] > 1-:	57ก โฉเสียง	ɔw ³³ d ^l iaŋ ⁵⁵ > ɔo: ³³ liaŋ ⁴⁵³	"กาแฟเป็นไม้ไผ่หม"
202 เสี่ยะ	d ^l iaŋ ⁵⁵ > liaŋ ⁵⁵		"ใช้มือแบแข็ง ๆ ทางท้อง"
204 หลี	d ^l i ²⁴ > li: ²⁴		"ทำเจ้าชู้, ชวนหาเคหา เลยกับผู้หญิง"
(ดูคำที่	57ข 86 98 101 103 221 447		"ลฯ)
1- [l] > 1-:	7 ปวยเล้ง	pue ³³ leŋ ⁵⁵ > puaj ³³ leŋ ⁴⁵³	"ผักชนิดหนึ่ง"
201 ลิวล้อ	d ^l iw ²¹ lo ⁵⁵ > liw ⁴¹ lo: ⁴⁵³		"ลุ่ม, ลูกน้อง"
206ก เหลา	law ²⁴ > law ²⁴		"แก, ชรา"
(ดูคำที่	42 134 157 178 179 206ข 208 209 241 252 253		
	279ก 279ข 305ข 381 420 431)		
j- [ɛ] > j- :	188 แซยิด	sɛ ³³ ɛik ⁵⁵ > sɛ ³³ jit ⁵⁵	"วัดเกิดครบ 60 ปี"
303ก ยี่ห้อ	ɛi ³² ho ²¹ > ji: ⁴¹ ho: ⁴¹		"เครื่องหมายสำหรับการค้า, ชื่อเสียง"
455 อังยี่	ɛaŋ ²¹ ɛi ²¹ > ɛaŋ ⁴¹ ji: ⁴¹		"ลุ่มาคมลับของสัน"
(ดูคำที่	21 87 210 301 302 303ข 359 372)		

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
j- [j] > j-: 58	โอย๊ะ	$\text{ʔow}^{33}\text{juɑŋ}^{55} > \text{ʔo:}^{33}\text{juɑŋ}^{55}$	"กาแพร์อันไม่ใส่นม"
212	ย๊ะ	$\text{juɑŋ}^{55} > \text{juɑŋ}^{55}$	"ร่อน, อารมร่อน, โกรร, โมโห"
213	หยวน	$\text{juɑŋ}^{24} > \text{juan}^{24}$	"ยอมให้, อนุโลมให้"
253	หยวนโล	$\text{juɑŋ}^{24}\text{low}^{55} > \text{juan}^{24}\text{lo:}^{453}$	"หม้อใส่แกงมีปล่องไฟอยู่ ข้างในเพื่อให้แกงร้อน อยู่เสมอ"

พยัญชนะท้าย

ภาษาไทยมีเสียงพยัญชนะท้ายมากกว่าภาษาจีนแต้จิ๋ว คือ ภาษาไทยมีพยัญชนะท้ายอยู่ 9 เสียง ในขณะที่ภาษาจีนแต้จิ๋วมีพยัญชนะท้ายอยู่ 7 เสียง เสียงพยัญชนะท้ายที่ไทยมีแต่แต้จิ๋วไม่มีคือ -t และ -n อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบกับลักษณะการปรับเสียงพยัญชนะต้นกับพยัญชนะท้ายแล้ว จะเห็นได้ว่าการปรับเสียงพยัญชนะท้ายมีลักษณะการปรับเสียงที่แตกต่างออกไปจากการออกเสียงในภาษาจีนแต้จิ๋วมากกว่าการปรับเสียงพยัญชนะต้น แม้คำยืมส่วนใหญ่จะมีการออกเสียงพยัญชนะท้ายที่คงตามแบบภาษาจีนแต้จิ๋วก็ตาม คือ -p > -p, -k > -k, -ʔ > -ʔ, -m > -m, -ŋ > -ŋ, -w > -w, และ -j > -j มีคำยืมอยู่เป็นจำนวนไม่น้อยที่มีการปรับเสียงที่แตกต่างออกไป เช่น -k > -t, -ŋ > -n โดยเฉพาะพยัญชนะท้าย -ʔ -w และ -j มีการปรับเสียงให้ต่างออกไปจากเดิมอยู่หลายรูปแบบ ตัวอย่างเช่น -ʔ นอกจากจะมาเป็น -ʔ ตามแบบเดิมแล้วยังมีการปรับให้เป็น -k -j และ ∅ (คือ ตัดเสียงท้าย ʔ ทั้งไปแล้วออกเสียงพยางค์นั้นเป็นพยางค์เปิด) ดังนี้ เป็นต้น

พยัญชนะกัก

-p เป็นพยัญชนะท้ายเสียงกักที่มีการออกเสียงคำยืมตรงตามแบบคำจีนแต้จิ๋วมากที่สุด คือ -p > -p โดยไม่มีการปรับเสียงเป็นแบบอื่นเลย ส่วน -k นั้น นอกจากจะมีการออกเสียงตรงตามคำจีนแต้จิ๋ว คือ -k > -k แล้ว ยังมีการปรับเสียงเป็นแบบอื่น คือ -k > -t -ʔ เป็นพยัญชนะท้ายที่มีการปรับการออกเสียงหลายรูปแบบที่สุดในบรรดาพยัญชนะท้ายเสียงกักด้วยกัน

คือ นอกจาก $-2 > -2$ แล้ว ยังมี $-2 > -k, -2 > -j$ และ $-2 > \emptyset$ (พยางค์เปิด) ซึ่งการปรับเสียงแบบ $-2 > \emptyset$ นี้ เมื่อพิจารณาจากตัวอย่างคำยืมที่ 9 "โป๊ยกัก" 131 "สับโป๊ย" และ 422 "โป๊ยเซียน" แล้ว จะเห็นว่า เราจะตัด -2 ทิ้งไป เมื่อ -2 เกิดอยู่ที่ท้าย $\emptyset j$ เพราะ -2 ที่เป็นพยัญชนะท้ายในภาษาไทย ไม่เคยเกิดหลังพยัญชนะท้าย $-j$ เหมือนอย่างในภาษาจีนแต่จิว ส่วนตัวอย่างคำยืมที่ 210 "ยี่เจ๋ง" นั้น จะเห็นว่า เราตัด -2 ทิ้งไป เพราะต้องการออกเสียงให้ง่ายขึ้น เนื่องจาก $1\emptyset 2$ เป็นเสียงซึ่งไม่มีในภาษาไทย นอกจากนี้ ยังมีการปรับเสียงแบบ $\emptyset > -2$ คือ คำจีนแต่จิวไม่มีเสียงพยัญชนะท้าย แต่ไทยได้เพิ่มพยัญชนะท้าย -2 เข้าไป เมื่อรับคำนั้นมาเป็นคำยืม ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคำยืมที่ 109 "แป๊ะเฮ๊ย" 221 "ตะหลิว" และ 328 "นงเกี้ยะ" แล้ว จะเห็นว่า การเพิ่มเสียง -2 เข้าไปในคำยืมเหล่านี้เป็นการเพิ่มเพื่อทดแทนเสียงลัระนาสิกซึ่งไม่มีในภาษาไทย ส่วนตัวอย่างคำยืมที่ 174 "กะสิ่วะ" คงจะเกิดจากการกลมกลืนเสียง คือ เมื่อพยางค์ท้ายของคำมีเสียง -2 เป็นพยัญชนะท้าย พยางค์หน้าจึงพลอยมีเสียง -2 เป็นเสียงพยัญชนะท้ายไปด้วย

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต่จิว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
$-p > -p$: 28 สับเกี้ยม	tsap ²² kiam ⁵⁵	> tɕap ²² kiam ⁴⁵³	"เครื่องดองของเค็มกินกับข้าวต้ม"
	240 ฮับ	ʔap ⁵⁵	> ʔap ²²	"ตลับ"
	376 กีบ	kiap ⁵⁵	> kip ⁵⁵	"ที่หนีบผม"
	(ดูคำที่ 30 40 98 131 139 359 409 413 ฯลฯ)			
$-k > -k$: 9 โป๊ยกัก	poj ⁵⁵ kak ²²	> po: j ⁵⁵ kak ²²	"เครื่องเทศชนิดหนึ่งใช้ปรุงอาหารจีน"
	152 โกตัก	kow ³³ tak ⁵⁵	> ko: tak ⁵⁵	"การกระทำที่ผิดจากลัทธิขงจื้อ"
	191 ซุฮอก	su ³³ hok ⁵⁵	> su: hok ⁵⁵	"ยอมลงด้วย"
	(ดูคำที่ 301 ฯลฯ)			

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
-k > -t	: 179 บ้อสด	bo ²¹ lak ⁵⁵	> bo: ⁴¹ lat ⁵⁵	"หมดแรง, ไม่มีแรง"
	188 แลยิด	sɛ ³³ zik ⁵⁵	> sɛ: ³³ jit ⁵⁵	"วันเกิดครบ 60 ปี"
	372 ย้อัด	zi ³² rik ²²	> ji: ⁴¹ rit ⁴¹	"การเล่นไพ่แบบหนึ่งนับแต้ม รวมยี่สิบเอ็ด"
-ŋ > -ŋ	: 108 เปะแป๊ะ	peŋ ²² peŋ ⁵⁵	> peŋ ²² peŋ ⁵⁵	"ขาว ๆ "
	125 เต้าะ	tau ⁵⁵	> tau ⁵⁵	"พูดหรือแสดงอาการเสียบ เสียงให้ล้มปรารถนา"
	212 ยัวะ	juaŋ ⁵⁵	> juaŋ ⁵⁵	"ร้อน, อารมณ์ร้อน, โกรธ, โมโห"
(ดูคำที่ 2 3 4 14 27ข 58 71 72 74 114 126 144 146 169 202 209 217 239 255 263 280 303ข 305ข 348 363 377 381 421 437 441 ฯลฯ)				
-ŋ > -k	: 272 เข็กเซาวั	tshiaŋ ⁵⁵ thow ¹¹	> sek ⁵⁵ thaw ³³	"ม้าของลิโป้ในเรื่องสามก๊ก"
-ŋ > -j	: 385 ขาก๊วย	khow ⁵⁵ kueŋ ⁵⁵	> kha: ²⁴ kuaj ⁴⁵³	"กางเกงจีนขาลั้น"
-ŋ > ∅	: 131 สับโป้ย	tsap ²² pojŋ ²²	> tɕap ²² po:j ⁴¹	"น้กเลง, (คน, สิ่งของ) ไม่ตีไข่ไม่ได้ตี"
	210 ยี่เล้ย	zi ²² tsoj ²¹	> ji: ⁴¹ tɕoj ⁴¹	"ไม่เท่าไรหรอก (คำพูด ดูหมิ่น)"
	422 เป็ยเซียน	pojŋ ⁵⁵ sian ³³	> po:j ⁵⁵ sian ³³	"ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่ง"
(ดูคำที่ 9)				
∅ > -ŋ	: 109 เป๊ะเฮ้ย	pe ²¹ hɛi ²¹	> peŋ ⁵⁵ hɛi ⁴¹	"พอ ๆ กัน"
	144 กะฉิวะ	ka ³³ tsuaŋ ⁵⁵	> kaŋ ²² tɕuaŋ ⁵⁵	"แมลงสาบ, ข่ายเกาะหญิงกิน"
	221 ตะหลิว	tɛi ²⁴ diw ²⁴	> taŋ ²² liw ²⁴	"เครื่องมือใช้แข่หรือตักของ ที่ทอดในกระทะ"
	328 โนงเกี้ยะ	now ³³ kia ⁵¹	> no:ŋ ³³ kiaŋ ⁵⁵	"ลูกหลาน, เด็ก ๆ "

พยัญชนะนาสิก

-m เป็นพยัญชนะท้ายเสียงนาสิกที่มีการออกเสียงตรงตามคำจีนแต่จื๋อมากที่สุด คือ -m > -m ไม่มีการออกเสียงเป็นอย่างอื่นเลย ส่วน -ŋ นั้น แม้อส่วนใหญ่จะมีการออกเสียงตรงตามคำจีนแต่จื๋อ คือ -ŋ > -ŋ แต่ก็ยังมีคำอยู่เป็นจำนวนไม่น้อยที่มีการปรับเสียง -ŋ > -n นอกจากนี้ยังมีการปรับเสียง -ŋ > -m ซึ่งมีตัวอย่างคำยืมประเภทแต่จื๋อ-ฮกเกี้ยนอยู่เพียงคำเดียวคือ 259 "ฉิมก้อง" และการปรับเสียงโดยเพิ่ม -ŋ เข้าไปเป็นพยัญชนะท้ายโดยที่คำจีนแต่จื๋อไม่มี (∅ > -ŋ) นั้น ก็มีตัวอย่างคำยืมเพียงคำเดียวเช่นกัน คือ 76 "ชิงฮ้อ"

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต่จื๋อ	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
-m > -m	: 115 แต้ม	tiam ⁵¹	> te:m ⁴¹	"รอยหรือจุดกลม; คะแนน"
	170 เขียม	khiam ²⁴	> khiam ²⁴	"ประหยัด, กระหมัดกระหม่อม"
	219 เตียม	tiam ²⁴	> tiam ²⁴	"ที่สำหรับใส่ข้าวเปลือก"
(ดูคำที่	28 98 139 141 232 264 273 444 446 ฯลฯ)			
-ŋ > -ŋ	: 136 ลึง	tsun ⁵⁵	> tɕun ⁴⁵³	"ล้มเหลว, สูญเสีย"
	265 แข่งแม่ง	tshen ³³ men ⁵⁵	> tɕhen ³³ men ⁴⁵³	"เทศกาลเช่นไหว้วิญญาณผู้ล่วงลับไปแล้ว"
	266 ช่ง	tshon ³³	> tɕhon ³³	"ดวงชะตาไม่ตองกัน"
(ดูคำที่	7 14 16 49 54 57 กข 74 80 84 87 101 114 135 154 177 180 206 ข 214 215 222 223 228 232 241 249 262 264 273 275 277 278 283 286 293 297 298 311 316 330 331 340 343 358 394 395 407 408 433 436 442 443 447 455 458)			
-ŋ > -n	: 19 เต้าล้วน	taw ²¹ suan ¹¹	> taw ⁴¹ suan ²²	"ชื่อของหวานชนิดหนึ่ง"
	39 กีน	kɨŋ ²⁴	> kɨn ²⁴	"กระเพาะที่ 2 ของสัตว์ประเภทสัตว์ปีก"

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
149 กำกั้น	kā ²⁴ kaŋ ¹¹	> ka: ²⁴ kaŋ ²²	"อวดกล้า (มักใช้แก่ผู้หญิง)"
(ดูคำที่	49 70 87 101 180 198 213	227 236 253 258ข	
	335 398 416 422 431 444 446	ฯลฯ)	

∅ > -ŋ : 76 ซิงฮือ si²¹hɿ⁵⁵ > sin³³hɿ:453 "ชื่อปลาชนิดหนึ่ง"

พยัญชนะเปิด

การปรับเสียง -w นั้น มีทั้งแบบที่ออกเสียงใกล้เคียงกับคำจีนแต้จิ๋ว คือ -w > -w และที่ออกเสียงต่างออกไปคือ -w > -ŋ และ -w > ∅ เมื่อพิจารณาจากข้อมูลที่มีอยู่ ตัวอย่างคำยืมทุกคำที่มีการปรับเสียงที่ต่างออกไปนี้ จะเป็นคำที่มีเสียง ow ในภาษาจีนแต้จิ๋ว แต่เนื่องจากภาษาไทยไม่มีเสียง ow ในระบบเสียง ดังนั้น เมื่อรับคำยืมแต้จิ๋วที่มีเสียง ow เข้ามาในภาษาจึงเกิดมีการปรับเสียง ow ให้เป็น oŋ ในบางกรณี หรือตัดเสียง -w ข้างท้ายแล้วออกเสียงสระให้ยาวขึ้นเป็น o: ในบางกรณี ดังตัวอย่างคำยืมที่ 328 "โคงเกียะ" 57 "โอเลี้ยง" เป็นต้น ส่วนการปรับเสียงแบบ ∅ > -w คือ แบบที่เพิ่ม -w เข้าไปเป็นพยัญชนะท้าย โดยที่คำจีนแต้จิ๋วไม่มีนั้น มีตัวอย่างคำยืมเพียงคำเดียว คือ คำที่ 17 "เต้าเลี้ยว" การเพิ่ม -w เข้าไปนี้ อธิบายได้ว่า คงจะเป็นการทดแทนเสียงสระนาสิกซึ่งภาษาไทยไม่มี เสียง ivo ในคำภาษาจีนแต้จิ๋วจึงมาเป็นสระ ia ตามด้วยพยัญชนะท้าย -w (iaw) ในภาษาไทย สำหรับเสียงพยัญชนะท้าย -j นั้น มีการออกเสียงคำยืมที่ตรงตามคำจีนแต้จิ๋ว คือ -j > -j เท่านั้น นอกจากนี้ ยังมีการปรับเสียงจากคำจีนแต้จิ๋วที่ไม่มีพยัญชนะท้าย -j มาเป็นคำที่มีพยัญชนะท้าย -j ในภาษาไทย (∅ > -j) การปรับเสียงแบบ ∅ > -j นี้ ตัวอย่างคำยืมทุกคำจะมาจากคำจีนแต้จิ๋วที่มีสระประสม ue ซึ่งสระประสมนี้ไม่มีในภาษาไทย ไทยจึงใช้สระ ua ตามด้วยพยัญชนะท้าย -j เป็น uáj ซึ่งนับเป็นเสียงที่ใกล้เคียงที่สุดแทน

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
-w > -w	: 193. เฮี้ยว	hiaw ⁵⁵	> hiaw ⁴⁵³	"แสดงอาการเกะกะ, ชัดขึ้น, ไม่ยอมทำ"
	206ก. เหลล	law ²⁴	> law ²⁴	"แก้, ชำร"
	218. ตัว	tiw ⁵⁵	> tiw ⁴¹	"ไม่ใช่เล็ก ๆ ไข่สำหรับเป็น คะแนนหรือเสียงทนาย"

(ดูคำที่	5	17	19	20	21	23	43	65	66	78
	82	86	134	146	157	171	178	201	206ข	221
	222	223	238	257	258ก	258ข	268	272	277	278
	287	290	291	333	340	366	378	414	432	452
	ฯลฯ)									

-w > -ŋ	: 328. โนงเคี้ยะ	now ³³ kia ⁵¹	> no:ŋ ³³ kiaŋ ⁵⁵	"ลูกหลาน, เด็ก ๆ"
-w > ∅	: 57. โอเลี้ยง	ɔw ³³ d ¹ iaŋ ⁵⁵	> ɔo: ³³ liaŋ ⁴⁵³	"กาแฟเย็นไม่ใส่นม"
	241. อั้งโล่	ɔaŋ ²¹ lo ⁵⁵	> ɔaŋ ⁴¹ lo: ⁴¹	"เตาไฟของจีนชนิดหนึ่ง"
	253. หยวนโล่	juan ²⁴ lo ⁵⁵	> juan ²⁴ lo: ⁵⁵	"หม้อใส่แกง มีปล่องไฟอยู่ ข้างใน"

(ดูคำที่	58	135	152	178	279ข	313	385	431)
----------	----	-----	-----	-----	------	-----	-----	------

∅ > -w	: 17. เต้าเจี้ยว	taw ²¹ tsɿw ¹¹	> taw ⁴¹ tɕiaw ⁴¹	"ถั่วเหลืองหมักเกลือใช้ ปรุงอาหาร"
-j > -j	: 99. ไหน	naj ²⁴	> naj ²⁴	"ผลไม้ชนิดหนึ่ง ลักษณะคล้าย พุทรา"
	117. เตย	tɔj ³²	> tɔ:j ⁴¹	"เลิศ, วิเศษ, เยี่ยม"
	121. ตูย	tuɿ ⁵⁵	> tuɿ ⁴⁵³	"เอาหมัดกระแทกเอา"

(ดูคำที่	3	16	68	70	122	157	158	166ข	210	256	262
	281	288	331	370ข	420	441	ฯลฯ)				

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย	
∅ > -j	242. อวย	ɽue ³³	> ɽuaj ³³	"หม้อที่มีด้ามหรือหูสำหรับจับ"
	244. ผวย	phue ²⁴	> phuaj ²⁴	"ผ้าห่มนอน"
	370. หวย	hue ²⁴	> huaj ²⁴	"การพนันอย่างหนึ่ง, ล่ลาก กินแบ่ง"

สระเดี่ยว

สระเดี่ยวในภาษาไทยมีจำนวนหน่วยเสียงมากกว่าสระเดี่ยวในภาษาจีนแต้จิ๋ว คือ ไทยมีสระเดี่ยวอยู่ 18 หน่วยเสียง ในขณะที่จีนแต้จิ๋วมีสระเดี่ยวอยู่ 11 หน่วยเสียง ภาษาไทยมี *o* ซึ่งภาษาจีนแต้จิ๋วไม่มี และ *e* *ɛ* *o* *ɔ* ในภาษาไทยต่างก็เป็นหน่วยเสียงคนละหน่วยเสียง ส่วนในภาษาจีนแต้จิ๋วนั้น [e] กับ [ɛ] เป็นเพียงเสียงย่อยของหน่วยเสียง *e* และ [o] กับ [ɔ] เป็นเพียงเสียงย่อยของหน่วยเสียง *o* เท่านั้น ความสั้นยาวของเสียงสระมีความสำคัญในภาษาไทย แต่ความสั้นยาวของเสียงสระในภาษาจีนแต้จิ๋วกำหนดได้ด้วยเงื่อนไขทางด้านพยางค์เท่านั้น* นอกจากนี้ ภาษาจีนแต้จิ๋วยังมีความแตกต่างระหว่างสระธรรมดา กับ สระนาสิกอีกด้วย เช่น *pe*⁵⁵ "คลาน" ≠ *pɛ̃*⁵⁵ "ราบเรียบ" ซึ่งภาษาไทยไม่มีลักษณะความแตกต่างดังกล่าวนี้ ดังนั้น แม้ส่วนใหญ่การปรับเสียงสระของคำยืมภาษาจีนแต้จิ๋วจะเป็นไปในลักษณะที่มีการออกเสียงใกล้เคียงกับคำจีนแต้จิ๋ว แต่ก็มีคำยืมอยู่จำนวนหนึ่งที่มีการปรับเสียงต่างออกไป โดยเฉพาะคำยืมในกลุ่มสระกลาง ดังรายละเอียดการปรับเสียงสระดังต่อไปนี้

* ดูรายละเอียดได้ในบทที่ 4 ระบบเสียงภาษาจีนแต้จิ๋ว หน้า 232

สระสูง

สระสูง $i \neq u$ นี้ ส่วนใหญ่จะมีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับการออกเสียงของคำจีน แต่คำว่า $i [i] > i$ $i [i:] > i:$ $\neq [\neq] > \neq$ $\neq [\neq:] > \neq:$ $u [u] > u$ และ $u [u:] > u:$ โดยที่มีการปรับเสียงที่ต่างออกไปเพียงแบบเดียวเท่านั้น คือ $i [i] > e$ ในคำยืมที่ 101 "เล่งฮื้อ" และ 447 "ซ่าเล้ง" ส่วนสระสูงนาสิกนั้น ไทยจะรับมาเป็นสระสูงธรรมดา โดยตัดเสียงนาสิกทิ้งไป เพราะไทยไม่มีสระเสียงนาสิก คือ $\text{ĩ} [\text{ĩ:}] > i:$ นอกจากจะมีการปรับเสียงสูงเสียงนาสิกมาเป็นสระสูงธรรมดาในภาษาไทยแล้วยังมีการปรับสระสูงเสียงนาสิกในภาษาจีนแต่คำว่าให้มาเป็นสระประสมในภาษาไทยอีกด้วย คือ $\text{ĩ} [\text{ĩ:}] > ia$ ซึ่งมีตัวอย่างคำยืมที่ปรับเสียงมาเป็นสระประสมดังกล่าวอยู่เพียงคำเดียวเท่านั้น คือ คำที่ 448 "เป็ย"

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต่คำว่า	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
$i [i] > i$: 78. ฮีว $si^{21} \text{ɦiw}^{55}$	$> si:^{33} \text{ɦiw}^{453}$	"น้ำปลาตัว"
	180. ฮินตัง $sin^{33} \text{tɕŋ}^{55}$	$> sin^{33} \text{tɕŋ}^{453}$	"คนต๋อต๋อ, เชื้อซ่า, ฐั่มทันคน"
	201. ลัวล้อ $d^{1} \text{ɦiw}^{21} \text{lo:}^{55}$	$> liw^{41} \text{lo:}^{53}$	"ลุ่มน, ลูกน้อง"
(ดูคำที่	87. 101 188 222 223 232 258ข 301 335 372 431		
	432. ฯลฯ)		
$i [i] > e$: 101. เล่งฮื้อ $d^{1} \text{ɦj}^{21} \text{h}^{\neq:}^{55}$	$> leŋ^{41} \text{h}^{\neq:}^{453}$	"ฮื้อปลาชนิดหนึ่ง"
	447. ซ่าเล้ง $sã^{33} d^{1} \text{ɦj}^{51}$	$> sa:^{33} leŋ^{453}$	"สามล้อ"
$i [i:] > i:$: 204. หลี $d^{1} \text{ɦ}^{24}$	$> li:^{24}$	"ทำเจ้าผู้, ฮ่องหาเคชะหา เลยกับผู้หญิง"
	234. คี ki^{51}	$> ki:^{24}$	"ฐานสำหรับรองสิ่งของ"
	307. (อา)ตี $(\text{ɦa:}^{33}) \text{ti}^{24}$	$> (\text{ɦa:}^{33}) \text{ti:}^{24}$	"น้องชาย, เด็กชายชาวจีน"
(ดูคำที่	21 42 73 78 80 103 164 215 238 286 302		
	303ก 303ข 314 321 335 354 359 363 372 378 455		
	ฯลฯ)		

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย		
ĩ [ĩ:] > i:	63. ฮ้อ	tshĩ ³³	he ⁵⁵ > tɕhi: ³³	he: ⁴⁵³	"กึ่งตัวเล็กชนิดหนึ่ง"	
	375. ฮ้อ	tsĩ ³³	bo ²¹ > tsi: ³³	bo: ³³	"หมวกโบราณชนิดหนึ่ง"	
ĩ [ĩ:] > ia	448. เปีย*	pĩ ³³	>	pia ³³	"ผมที่สึกห้อยยาวลงมา"	
	± [±] > ±	39. กั้น	k± ²⁴	>	k±n ²⁴	"กระเพาะที่ 2 ของสัตว์ ประเภทสัตว์ปีก"
228. ลั้ง		ts± ¹¹	>	tɕ± ⁴¹	"เหล็กสำหรับไขร่อย่างหนึ่ง"	
407. ซิ่ง		p± ⁵¹	>	p± ⁴⁵³	"เล่ม (ที่มีความหนามาก)"	
(ดูคำที่ 180 232 316 330 408 433 ฯลฯ)						
± [±:] > ±:	5. เป้าฮ้อ	paw ³²	h± ⁵⁵ >	paw ²⁴	h±: ⁴⁵³	"หอยโข่งทะเลชนิดหนึ่ง เนื้อใช้เป็นอาหาร"
	116. ฮ้อ	t± ⁵⁵	>	t±: ⁴⁵³	"รบเราจะเอาให้ได้, เข้า สู้รบจนร่าไป"	
	258ก. เต้าลือ	taw ³²	s± ²⁴ >	taw ⁴¹	s±: ²⁴	"นักพรตของจีนพวกหนึ่ง"
(ดูคำที่ 66 76 84 90 101 103 157 320 321 322 323 324 ฯลฯ)						
u [u] > u	121. ฮ้อ	tuj ⁵⁵	>	tuj ⁴⁵³	"ไข่มัดกระแทกเอา"	
	136. ลั้ง	tsuj ⁵⁵	>	tɕuj ⁴⁵³	"ล้มเหลว, ล้มเหลว"	
	420. ล้อ	luj ⁵⁵	>	luj ⁴⁵³	"ลักษณะของใบผักที่ห่อหุ้ม กันเป็นหัว ๆ"	
(ดูคำที่ 122ข 215 444 ฯลฯ)						
u [u:] > u:	156. ฮ้อ	Ɂu ²⁴	>	Ɂu: ²⁴	"มีเงินมีทอง"	
	191. ฮ้อ	su ³³	hok ⁵⁵ >	su: ³³	hok ⁵⁵	"ยอมลงด้วย"
	310. (ฮ้อ) ฮ้อ (Ɂa ³³)	ku ²⁴	>	(Ɂa: ³³)	ku: ²⁴	"น้ำขุ่น"
(ดูคำที่ 21 185 310 ฯลฯ)						

* คำยืมที่ 448 เป็นคำยืมแต้จิ๋ว-ฮกเกี้ยน

สระกลาง

สระกลาง e และ o ในภาษาจีนแต้จิ๋ว มีเสียงย่อยเป็น [e][ɛ][ɛ:] และ [o][ɔ][ɔ:] ตามลำดับ [e] เป็นเสียงย่อยที่มีการออกเสียงใกล้เคียงกับการออกเสียงของคำจีนแต้จิ๋วมากที่สุด คือ e[e] > e โดยไม่มีการปรับเสียงเป็นแบบอื่นเลย ส่วน [o] นั้น แม้ส่วนใหญ่จะมีการออกเสียงใกล้เคียงกับการออกเสียงของคำจีนแต้จิ๋ว คือ o[o] > o แต่ก็มี การปรับเสียงให้ต่างออกไปเป็นหลายรูปแบบคือ o[o] > ɔ: o[o] > ɔ o[o] > ɔ: o[o] > a และ o[o] > a: เมื่อพิจารณาจากตัวอย่างคำยืมของการปรับเสียง ก็พอจะอธิบายสาเหตุของการปรับเสียงในแบบดังกล่าวได้บ้าง ดังนี้คือ การปรับเสียงแบบ o[o] > ɔ: เกิดเนื่องจากระ ๐ ในภาษาไทยไม่สามารถมีเสียงพยัญชนะท้าย -jɨ หรือ -w ตามมาได้ จึงต้องมีการปรับเสียง ๐ จากคำยืมจีนแต้จิ๋ว ɔjɨ และ ɔw ให้เป็นสระเสียงยาวขึ้น คือ ɔ: ในภาษาไทย เพื่อทดแทนการหายไปของเสียงพยัญชนะท้าย -jɨ และ -w นั้น และการปรับเสียงเพื่อทดแทนเสียง ɔw ซึ่งภาษาไทยไม่มีนี้ ก็สามารถนำมาอธิบายการปรับเสียงแบบ o[o] > a ในคำยืมที่ 272 เข็กเฮว ได้ ส่วนการปรับเสียง o[o] > a: ในคำยืมที่ 385 "ขาก๊วย" นั้น อาจเกิดจากการลากเสียงเข้าความคือ เมื่อเรายืมคำ "ขาก๊วย" ซึ่งมาจากคำจีนแต้จิ๋ว khow⁵⁵ kueɿ⁵⁵ ที่มีความหมายว่า "กางเกงขาลีน" เข้ามาใช้ในภาษาไทยนั้น เสียง khow⁵⁵ จากคำ khow⁵⁵ khueɿ⁵⁵ ก่อให้เกิดการลากเสียงเป็น "ขา" ในคำ "ขาก๊วย" เพราะ "ขา" เป็นคำที่คนไทยสามารถเข้าใจความหมายได้ดีกว่า

[ɛ] [ɛ:] และ [ɔ][ɔ:] ซึ่งเป็นเสียงย่อยส่วนที่เหลือของหน่วยเสียง e และ o นี้ แม้ส่วนใหญ่จะมีการออกเสียงใกล้เคียงกับการออกเสียงของคำจีนแต้จิ๋ว คือ e [ɛ] > ɛ e [ɛ:] > ɛ: o [ɔ] > ɔ o [ɔ:] > ɔ: แล้ว ยังมีการปรับเสียงที่ต่างออกไปอีก เช่น e [ɛ:] > ɛ: o [ɔ] > ɔ o [ɔ:] > ɔ: ที่เป็นเช่นนี้ คงเนื่องมาจากเสียง [ɛ][ɛ:] และ [ɔ][ɔ:] ในภาษาจีนแต้จิ๋วและในภาษาไทยมีลักษณะแตกต่างกัน คือ เสียงสระเหล่านี้ในภาษาไทยจะเป็นเสียงสระที่เปิดกว่า หรือที่ต่ำกว่าของในภาษาจีนแต้จิ๋ว นอกจากนี้ยังมีการปรับเสียงเป็นแบบอื่นอีก เช่น o [ɔ:] > a: ในคำยืมที่ 82 "ซาลาเปา" ซึ่งอธิบายได้ว่า เป็นเพราะพยางค์ที่ 1 และ 2 ของคำยืมนี้ไม่ได้รับการลงเสียงหนัก สระในพยางค์ที่ 1 และ 2 ดังกล่าวจึงมาเป็นสระลดรูป [ɔ] หรือ [ɛ] ลักษณะเช่นนี้คงเป็นการเทียบแบบกับลักษณะการออกเสียงคำ 3 พยางค์ในภาษาไทย ที่ 2 พยางค์แรกมักเป็นพยางค์ที่ไม่ลงเสียงหนัก ส่วนพยางค์สุดท้ายจะเป็นพยางค์ที่ลง -

เสียงหนัก ยกตัวอย่างเช่นคำ มะละกอ จะละเม็ด เราจะออกเสียงเป็น [mələkó:] [tɕələmét] หรือ [mələkó:] [tɕələmét] เป็นต้น ดังนั้น คำที่เราขียนมาจากภาษาสันต์สัว ว่า so lo paw เราจึงออกเสียงเป็น [sələpáw] หรือ [sələpáw] จนกลายเป็น sa:la:paw ไป ส่วนการปรับเสียงแบบ o[ɔ:]>e:, aw ในคำยืมที่ 130 " {เจ้าสัว} " นั้น อธิบายได้ว่า "เจ้า" ในคำ "เจ้าสัว" คงเกิดจากการลากเสียงให้เข้ากับ ความหมายของคำ "เจ้า" ในภาษาไทยที่เป็นคำนำหน้าเพื่อใช้เรียกขาน (เช่น เจ้าดำ เจ้าแดง ฯลฯ) และ "เจ้า" ในคำ "เจ้าสัว" ก็คงจะเกิดจากการลากเสียงให้เข้ากับคำยืม "เจ้า" ที่มีความหมายว่า "พี่" ซึ่งมีใช้อยู่ในภาษาไทยแล้วนั่นเอง

สำหรับสระกลางที่เป็นเสียงนาสิก ๓ ๓ นั้น มีการปรับเสียงโดยตัดเสียงนาสิกที่ภาษาไทยไม่มีทิ้งไป เช่น ๓ [ɛ:]>e: ๓ [ɛ:]>e(2) (ในคำยืมที่ 109 "แป๊ะเขี้ย") และ ๓ [ɔ:]>อ: (ในคำยืมที่ 117 "เตี้ย")

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาสันต์ สัว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
e[e]>e	7. ปวยเล้ง pue ³³ leŋ ⁵⁵	> puaj ³³ leŋ ⁴⁵³	"ผักชนิดหนึ่งใช้เป็นอาหาร"
	265. เชนเม้ง tshɛŋ ³³ mɛŋ ⁵⁵	> tɕhɛŋ ³³ mɛŋ ⁴⁵³	"เทศกาลเช่นไหว้วิญญาน ผู้ล่วงลับไปแล้ว"
	395. เก้ง keŋ ³³	> keŋ ²⁴	"เรือนตึกมีรูปหลังคาแบบ ศาลเจ้าจีน"

(ดูคำที่ 87 177 186ข 249 275 278 294ข 297 443 ฯลฯ)

o[o] > o	266. ชง tshoŋ ³³	> tɕhoŋ ³³	"ดวงชะตาไม่ตองกัน"
	286. กงสี koŋ ³³ si ³³	> koŋ ³³ si: ²⁴	"ของกลาง, หุ่นล่วน, บริษัท"
	311. กง koŋ ³³	> koŋ ²⁴	"ปู่, ตา"

(ดูคำที่ 54 84 191 273 278 328 331 343 358 394 441)

o[o] > ๐:	131. สบโป้ย tsap ²² poj ²²	tɕap ²² po: ⁴¹	"นักเลง, (คน, สิ่งของ) ไม่ดี"
-----------	--	--------------------------------------	----------------------------------

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
134. เจ้าโล่	tsaw ²⁴ low ²¹	> tɕaw ⁵⁵ lo: ⁴¹	"หนีไป"
333. โต้วผ	tua ²¹ phow ²⁴	> to: ⁴¹ pho: ²⁴	"หัวหน้าคณะมหรสพ"
(ดูคำที่ 9 57 58 135 152 166ข 178 241 253 279ข 287 422. 370ข 431 ฯลฯ)			

o[o] > ɔ	: 301. อิกต็อก	zik ²² tok ⁵⁵ > jik ⁵⁵ tok ⁵⁵	"บันทึกสถิติรายวัน"
	341. ท่องสื่อ	thoŋ ³³ sɿ ²¹ > thoŋ ⁴¹ sɿ: ²²	"ตำแหน่งสามจีนครั้งโบราณ"
o[o] > ɔ:	: 210. ยี่เจ้ย	ziɔ? ²² tsɔj ²¹ > ji: ⁴¹ tɕɔ: ⁴¹	"ไม่เท่าไรหรอก (พูดดูหมิ่น)"
	256. เตย	tɔj ⁵⁵ > tɕ: ⁴⁵³	"เรียไร บริจาค"
	262. ฟังเพย	phan ²¹ phɔj ³³ > phan ³³ phɔ: ³³	"คำกล่าวที่กล่าวไว้ให้ตีความ เข้ากับเรื่อง"
	381. ก้วยเล้ย	koj? ²² loj? ⁵⁵ > kuaj ⁴¹ lo: ⁴⁵³	"หมวกจีนแบบหนึ่ง"
o[o] > a	: 272. เช็กเราว้	tshia? ⁵⁵ thow ¹¹ > sek ⁵⁵ thaw ³³	"มาของลิโป้ในเรื่องสามก๊ก"
o[o] > a:	: 385. ขาก้วย	khow ⁵⁵ kue? ⁵⁵ > kha: ²⁴ kuaj ⁴⁵³	"กางเกงจีนขาลั้น"
o[o] > {u ua}	: 381. {ก้วยเล้ย} koj? ²² loj? ⁵⁵ > {kuj ²² lo: ⁴⁵³ {kua: ⁴¹ lo: ⁴⁵³ }		"หมวกจีนแบบหนึ่ง"
ɔ[ɔ] > ɔ:	: 117. เตย	tɔj ³² > tɕ: ⁴¹	"เลิศ, วิเศษ, เยี่ยม"
e[ɛ] > ɛ	: 108. แปะแปะ	pɛ? ²² pɛ? ⁵⁵ > pɛ? ²² pɛ? ⁵⁵	"ขาว ๆ"
	255. เต๊ะเฮย	tɛ? ⁵⁵ hio ³³ > tɛ? ⁵⁵ hia ³³	"ให้เงินแก่ลูกหลานเมื่อวัน สิ้นปี หรือวันขึ้นปีใหม่"
	348. แมะ	mɛ? ⁵⁵ > mɛ? ⁵⁵	"สับขีพจรตรวจโรค"

(ดูคำที่ 2 3 4 14 280 305ข 421 437 ฯลฯ)

e[ɛ:] > ɛ:	: 61. แท้	thɛ ¹¹ > thɛ: ⁴¹	"เนื้อแมงกระพรุนหมักเกลือ ใช้เป็นอาหาร"
	63. ฮ้อ	tshɿ ³³ hɛ ⁵⁵ > tɕhi: ³³ hɛ: ⁴⁵³	"กึ่งตัวเล็กชนิดหนึ่ง"

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
199.แหง	ŋɛ ²⁴	> ŋɛ: ²⁴	"แน่, แน่นอน เช่น ынะแหง"
(ดูคำที่ 27ก 27ข 64 90 166ก 166ข 167 188 227 291 320 423)			
e [ɛ:] > e:	: 11.เต้ tɛ ⁵⁵	> tɛ: ⁴⁵³	"น้ำชา"
171.เค้าเป้	khaw ⁵⁵ pɛ ²⁴	> khaw ⁵⁵ pɛ: ²⁴	"แ่่มมาก ุ่งยากมาก"
442.ตังเก	taŋ ³³ kɛ ³³	> taŋ ³³ kɛ: ³³	"ชื่อเรือจับปลาทะเลชนิดหนึ่ง"
(ดูคำที่ 23 290 322)			
o [ɔ] > ɔ	: 125.เต้าะ tɔɿ ⁵⁵	> .tɔɿ ⁵⁵	"พูดหรือแสดงอาการเสียบ เคียง เพื่อให้ล้งปรารถนา"
o [ɔ:] > ɔ:	: 62.ท้อ thɔ ⁵⁵	> thɔ: ⁴⁵³	"ผลลูกท้อ"
138.จ้อ	tsɔ ²⁴	> tɕɔ: ²⁴	"นั่ง, ลิง, เด็กที่ขุ่นอย่างล้ง"
158.ไทกอ	thaj ²⁴ kɔ ³³	> thaj ³³ kɔ: ³³	"โรคเรื้อน"
(ดูคำที่ 42 62 72 164 176 177 178 179 201 214 239 273 279ก 279ข 303ก 303ข 312 330 387 436 ฯลฯ)			
o [ɔ] > ɔ	: 209.โละ* lɔɿ ⁵⁵	> lɔɿ ⁵⁵	"กั้ง, ก้าสัตว์ล้งของกัไม่ ต้องการกั้งไป"
217.โปะะ	pɔɿ ⁵⁵	> pɔɿ ⁵⁵	"เครื่องตักปลาในทะเล อย่างหนึ่ง"
o [ɔ:] > ɔ:	: 296.โสหุ้ย* sɔ ²⁴ huɿ ¹¹	> sɔ: ²⁴ huɿ ⁴¹	"คำไข้จ่าย"
375.สโโบ	tsi ³³ bɔ ²¹	> tɕi: ³³ bɔ: ³³	"หมวกโบราณชนิดหนึ่ง"

* คำยืมที่ 209 และ 296 เป็นคำยืมแต้จิ๋ว-ออกกัย่น

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
o [ɔ:] > a:	: 82. ซาลาเปา $sɔ^{33} lɔ^{33} pɔw^{33}$	> $sa:^{33} la:^{33} pɔw^{33}$	"ชื่อขนมชนิดหนึ่งของจีน"
o [ɔ:] > $\begin{cases} e: \\ a \end{cases}$: 130. $\begin{cases} \text{เจี๊สัว} \\ \text{เจ้าสัว} \end{cases} tsɔ^{32} sũa^{33}$	> $\begin{cases} tɕe: & 453 & sua^{24} \\ tɕaw & 41 & sua^{24} \end{cases}$	"คนที่มั่งมี (เศรษฐีจีน)"
ẽ [ɛ:] > e:	: 249. เม่งแซ $pheŋ^{21} sɛ̃^{33}$	> $meŋ^{41} se:^{33}$	"ชื่อสารเป็นพิษใส่อาหาร เพื่อให้กรอบน่ารับประทาน"
	318. แซ $sɛ̃^{11}$	> $se:^{41}$	"ชื่อสลุงวงค์ของจีน"
	335. ซินแส $sin^{33} sɛ̃^{33}$	> $sin^{33} se:^{24}$	"หม้อ, ครุ"
ĩ [ɪ:] > e	: 109. เป๊ะเฮีย $pɛ̃^{21} ɦiə^{11}$	> $pɛ̃^{55} ɦia^{41}$	"พอ ๆ กัน"

สระต่ำ

สระต่ำ a นี้ มีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับการออกเสียงของคำจีนแต้จิ๋ว คือ a [a] > a [a:] > a: และมีการปรับเสียงแบบ a [a] > a: คือปรับจากสระเสียงสั้นซึ่งมักจะมีเสียงพยัญชนะท้ายเป็น -ŋ และ -j มาเป็นสระเสียงยาว นอกจากนี้ยังมีการปรับเสียงให้เป็นแบบอื่นต่างออกไปคือ a [a] > e ในคำยืมที่ 114 "แต๊ะฮัง" ซึ่งอธิบายการปรับเสียงแบบนี้ได้ว่า ไทยยืมคำ "แต๊ะฮัง" มาจากคำ $taŋ^{55} ɦaŋ^{11}$ (ตจ.) ของภาษาจีนแต้จิ๋วมาใช้ในความหมายว่า "ถูกเนื้อต้องตัวผู้หญิงในทำนองหาเคหาเลย" ดังนั้นเมื่อไทยได้อินคำ $taŋ^{55}$ จาก $taŋ^{55} ɦaŋ^{11}$ (ตจ.) ก็อาจเปลี่ยนเสียงให้เป็นคำ $teŋ^{55}$ ซึ่งเป็นคำที่สัมพันธ์กับเสียงและความหมายว่า "แตะต้องเนื้อตัวผู้หญิง" นับว่าการปรับเสียงแบบนี้ดังกล่าวนี้เกิดเนื่องจากการเปลี่ยนเสียงให้เข้ากับควมมันเอง ส่วนสระต่ำเสียงนาสิก ẽ นั้น มีการปรับเสียงโดยตัดเสียงนาสิกซึ่งภาษาไทยไม่มีทิ้งไป คือ ẽ [ĩ:] > a: ซึ่งมีตัวอย่างคำยืมอยู่ 2 คำเท่านั้น คือ 246 "เข้าก่า" และ 447 "ฮ่าเล้ง" (คำยืมที่ 246 "เข้าก่า" เป็นคำยืมแต้จิ๋ว-ฮกเกี้ยน)

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย							
a[a] > a	: 206ก. เหลา	law ²⁴	> law ²⁴	"แก, ชรา"							
	240. ฮับ	ɿap ⁵⁵	> ɿap ²²	"ตลับ"							
	257. เต้า	taw ²⁴	> taw ²⁴	"ชื่อคำสั้นสำคัญคำสั้น หนึ่งของจีน"							
(ดูคำที่	4	5	9	14	16	17	19	21	23	28	30
	42	54	65	66	68	71	72	74	82	97	98
	99	114	131	134	144	146	149	152	157	158	171
	178	179	206ข	214	222	223	227	236	238	241	258ก
	258ข	262	263	264	268	273	277	283	290	291	297
	303ข	305ข	331	340	359	361	363	366	378	409	414
	421	433	436	441	442	443	446	452	455	ฯลฯ)	

a[a:] > a:	: 71. ค่ะ	kaɿ ⁵⁵ na ⁵⁵	>	khaɿ ⁵⁵ na: ⁴⁵³	"ชื่อผักชนิดหนึ่ง"
	148. กำ	kã ⁵¹	>	ka: ²⁴	"อาการที่ทำท่าว่าเก่ง เช่น ยีนกำ"
	208. หลา	la ²⁴	>	la: ²⁴	"พอ"
(ดูคำที่	42	118	135	149	295)

a[a] > a:	: 3. แป๊ะฉ่าย	peɿ ²² tshaj ¹¹	>	peɿ ⁵⁵ tɕha:j ²²	"ผักกาดขาว"
	74. บีชะง	baɿ ⁵⁵ tsan ¹¹	>	baɿ ⁵⁵ tɕa:ŋ ²²	"ชื่ออาหารชนิดหนึ่งของจีน"
	281. ป้าย	paj ⁵⁵	>	pa:j ⁴¹	"แผ่นหนังสือหรือแผ่นเครื่อง หมายที่บอกให้รู้"
(ดูคำที่	16	29	54	70	298)

a[a] > e	: 114. เต๊ะอั้ง	taɿ ⁵⁵ ɿan ¹¹	>	tɕɿ ⁵⁵ ɿan ²⁴	"ถูกเนื้อตองตัวหญิงในท่ามอง หาเค้หหาเลย"
----------	-----------------	-------------------------------------	---	-------------------------------------	---

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
ã [ã:] > a:	: 246. เข้าก่า tshaw ⁵⁵ kã ¹¹ > tɕhaw ⁵⁵ ka: ²²		"ฮัมโมเนียมคาร์บอนेट"
	447. ซ่าเล้ง sã ³³ d ¹ iŋ ⁵¹ > sa: ³³ leŋ ⁴⁵³		"สามล้อ"

สระประสม

สระประสมของภาษาไทยมีจำนวนน้อยกว่าสระประสมของภาษาจีนแต้จิ๋ว คือ ภาษาไทยมีสระประสมอยู่เพียง 3 หน่วยเสียงเท่านั้น คือ ia ɤa ua ส่วนภาษาจีนแต้จิ๋ว มีสระประสม 8 หน่วยเสียง (12 เสียงย่อย) ที่เกิดจากหน่วยเสียงสระธรรมดาและสระนาสิก i ĩ u ü ประสมกับหน่วยเสียงสระธรรมดาและสระนาสิก e ẽ a ă o และ ۆ (ดูรายละเอียดในบทที่ 4 ระบบสระประสมภาษาจีนแต้จิ๋ว หน้า 235) จะเห็นได้ว่า ภาษาไทยไม่มีสระประสมนาสิกเหมือนกับภาษาจีนแต้จิ๋ว

สระประสมที่มีร่วมกันทั้งสองภาษาคือ ia ua ด้วยเหตุนี้เวลาที่มีการยืมคำจีนที่มีสระประสมนี้มาใช้ในภาษาไทยจึงมีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับคำจีนแต้จิ๋ว คือ ia>ia และ ua>ua แต่ก็ยังมีคำบางส่วนที่มีการปรับเสียงที่ต่างออกไป ได้แก่ การปรับเสียง ia>i, ia>e, ia>a และ ua>u ซึ่งจะสังเกตเห็นได้ว่า ทั้งหมดนี้เป็นการปรับเสียงเพื่อให้ออกเสียงง่ายขึ้น ทั้งสิ้น ส่วนสระประสมนาสิก ĩa üa ซึ่งไม่มีในภาษาไทย ก็จะมีการปรับให้เป็นสระประสมธรรมดา ia ua ตามลำดับ ยกเว้นในคำยืมที่ 221 "ตะหลิว" ที่มีการปรับเสียงที่ต่างออกไปคือ ĩa>a ซึ่งการปรับเสียงแบบนี้คงเป็นการปรับเพื่อให้คล้องจองทางเสียงกับคำที่เรียกชื่อเครื่องใช้ในการปรุงอาหารที่เป็นของคู่กันคือ "กระทะ" ก็ได้ กล่าวคือ kraʔ²² thaʔ⁵⁵ ต่างก็มีเสียง a ทั้ง 2 พยางค์ "ตะหลิว" จึงปรับเสียงจาก tĩa²⁴ d¹ iw²⁴ (ตจ.) ในคำจีนแต้จิ๋วมาเป็น taʔ²² liw²⁴ ในคำภาษาไทยบ้างนั่นเอง สำหรับสระประสมที่มีในภาษาจีนแต้จิ๋วแต่ไม่มีในภาษาไทย อันได้แก่ iö ivo ue üe นั้น ก็จะมีการปรับให้ออกเสียงเป็นสระประสมที่มีในภาษาไทย เช่น iö>ia, ivo>ia ส่วน ue นั้น ไทยใช้ ua ตามด้วยพยัญชนะท้าย -j เป็น uaj จึงเป็นการปรับเสียงแบบ ue>ua(j) และ üe>ua(j) อย่างไรก็ตามยังมีการปรับเสียงที่แตกต่างออกไปบ้าง คือ iö>i: และ iö>e: ซึ่งมีตัวอย่างคำยืมเพียงอย่างละคำเดียวเท่านั้น คือ คำที่ 210 "ยี่เจ๋ง" และ คำที่ 432 "แต้จิ๋ว" การปรับเสียงแบบ iö>i: และ iö>e: นี้ นับว่าอยู่ในจำพวกเดียวกับ การปรับเพื่อให้ออกเสียงง่ายขึ้นแบบเดียวกับที่กล่าวไว้แล้วข้างต้น

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย						
ia > ia	: 126. เลี้ยะ	tsiaŋ ⁵⁵	> tɕiaŋ ⁵⁵	"กิน"						
	170. เขียม	khiam ²⁴	> khiam ²⁴	"ประหยัด, กระหมัด กระหม่อม"						
	198. เจียน	ŋian ¹¹	> ŋian ⁴¹	"อยากสด, กระจายสด"						
(ดูคำที่	27ข	28	49	57ก	57ข	86	98	139	146	157
	182	202	219	275	280	306	377	413	422	444
	ฯลฯ)									
ia > i	: 376. กีบ	kiap ⁵⁵	> kip ⁵⁵	"ที่หนีบผม"						
ia > e	: 80. เซ่งสี	siaŋ ³² tsi ⁵¹	> seŋ ⁴¹ tɕi: ⁴⁵³	"โตหมู"						
	272. เข็กเฮว	tshiaŋ ⁵⁵ thow ¹¹	> sek ⁵⁵ thaw ³³	"ม้าของลีไปในเรื่องสามก๊ก"						
ia > e:	: 115. แต้ม	tiam ⁵¹	> tɕ:ɪm ⁴¹	"รอยหรือจุดกลม, คะแนน"						
ia > a	: 236. กั้นหย่น	kan ³³ tsian ¹¹	> kan ⁴¹ jan ²²	"มีดปลายแหลมมีคม 2 ข้าง ใช้เป็นเครื่องหมายกันสัญญาณ"						
ĩa > ia	: 193. เขี้ยว	hiaw ⁵⁵	> hiaw ⁴⁵³	"แสดงอาการเกะกะ, ชัดขึ้น, ไม่ยอมทำ"						
	325ก. อาเฮีย	(?a ³³) hiã ³³	> (?a: ³³) hia ³³	"พี่ชาย"						
	328. โนงเกี้ยะ	now ³³ kiã ⁵¹	> no:ŋ ³³ kiaŋ ⁵⁵	"ลูกหลาน, เด็ก ๆ"						
	(ดูคำที่ 323 325ข ฯลฯ)									
ĩa > a	: 221. ตะหลิว	tĩã ²⁴ diw ²⁴	> taŋ ²² liw ²⁴	"เครื่องมือใช้แช่หรือตัด ของที่ทอดหรือผัดในกระทะ"						
io > ia	: 169. เคี้ยะ	khioŋ ⁵⁵	> khiaŋ ⁵⁵	"ให้ออก, ไล่ออก"						
	239. กอเอี้ยะ	ko ³³ iioŋ ⁵⁵	> ko: ³³ iiaŋ ⁵⁵	"ฮ้างปิดแผลชนิดหนึ่งแบบจีน"						
	255. เต๊ะเฮีย	teŋ ⁵⁵ iio ³³	> teŋ ⁵⁵ iia ³³	"ให้เงินแก่ลูกหลานเมื่อวัน สิ้นปีหรือวันขึ้นปีใหม่"						
	(ดูคำที่ 185 290 352)									

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
io > i:	: 210 ยี่เจ้ย	zi ²² soj ²¹	> ji: ⁴¹ tqə: ^j 41	"ไม้เท้าโรหรือก(พูดดูหมิ่น)"
io > e:	: 432 แต้จ้าว	ti ²¹ tsiw ³³	> te: ⁴¹ tqiw ²⁴	"สิ้นข่าวเมืองแต้จ้าว"
io > ia	: 17 เต้าเจี้ยว	taw ²¹ tsi ¹¹	> taw ⁴¹ tqia ⁴¹	"ตัวเหลืองหมักเกลือใช้ ปรุงอาหาร"
	86 เสียเสี่ยว	hi ³³ liaw ²¹	> hia ³³ liaw ⁴¹	"ผงพะโล้"
	109 แป๊ะเอี้ย	pe ²¹ zi ¹¹	> pe ⁵⁵ zi ⁴¹	"พอ ๆ กัน"
	343 เสียกง	hi ³³ konj ³³	> hia ³³ konj ³³	"ผู้ดูแลรักษาศาลเจ้า"
ue > ua(j)	: 242 อวย	ɥue ³³	> ɥuaj ³³	"หม้อมีด้ามหรือหูสำหรับจับ"
	244 ผวย	phue ²⁴	> phuaj ²⁴	"ผ้าห่มนอน"
	370ก หวย	hue ²⁴	> huaj ²⁴	"การพนันอย่างหนึ่ง"
	(ดูคำที่ 7 14 30 64 65 96 97 118 174 324 327 352 370ข 385 423 ฯลฯ)			
ũe > ua(j)	: 2 แป๊ะก๊วย	pe ²² kũe ⁵¹	> pe ⁵⁵ kuaj ⁴⁵³	"ชื่ออาหารหวานชนิดหนึ่ง"
ua > ua	: 212 ยัวะ	juai ⁵⁵	> juai ⁵⁵	"ร้อน, อารมณ์ร้อน, โกรธ โมโห"
	213 หยวน	juan ²⁴	> juan ²⁴	"ยอมให้, อนุโลมให้"
	252 หลัว	lua ⁵⁵	> lua ²⁴	"ภาชนะสำนกับ รูปสูง ๆ"
	(ดูคำที่ 19 58 122 135 144 253 277 300 312 333 416 ฯลฯ)			
ua > u	: 49 กวนเซียง	kuan ⁵⁵ tshian ⁵⁵	> kun ³³ tqhian ³³	"ไม้กรอกแบบจีน"
ũa > ua	: 130 เจ้าสัว	tsɔ ³² sũa ³³	> tsaw ⁴¹ sua ²⁴	"คนมั่งมี (เศรษฐีจีน)"
	160 ฝัว	thũa ³³	> thua ²⁴	"ทำให้มีล้วนผลมเลมอกัน, เฉลี่ย"
	302 ยัวัว	zi ³² pũa ⁵⁵	> ji: ⁴¹ pua ⁴⁵³	"ที่จำหน่ายสินค้าย่วงที่ล่อง จากผู้ผลิต"
	(ดูคำที่ 295 ฯลฯ)			

วรรณยุกต์

วรรณยุกต์ในภาษาไทยมี 5 หน่วยเสียง คือ วรรณยุกต์ 33 วรรณยุกต์ 22 วรรณยุกต์ 41 วรรณยุกต์ 453 และวรรณยุกต์ 24 ส่วนวรรณยุกต์ในภาษาจีนแต้จิ๋ว มี 6 หน่วยเสียง คือ วรรณยุกต์ 33 วรรณยุกต์ 11 วรรณยุกต์ 21 วรรณยุกต์ 51 วรรณยุกต์ 55 และวรรณยุกต์ 24 นอกจากนี้ภาษาจีนแต้จิ๋วยังมีเสียงวรรณยุกต์พิเศษ 32 ที่เกิดเฉพาะในการสนธิวรรณยุกต์ อีกด้วย จะเห็นได้ว่า วรรณยุกต์ในภาษาไทยมีจำนวนหน่วยเสียงน้อยกว่าวรรณยุกต์ในภาษาจีนแต้จิ๋ว คือ ภาษาไทยไม่มีวรรณยุกต์ 21 และเมื่อภาษาไทยไม่มีการสนธิวรรณยุกต์เหมือนกับภาษาจีนแต้จิ๋ว ภาษาไทยจึงไม่มีเสียงวรรณยุกต์พิเศษ 32 นั้นด้วย ส่วนวรรณยุกต์อื่น ๆ แม้จะแตกต่างกันบ้างในระดับสัทลักษณะ แต่ก็พอจะเทียบกันได้ในระดับหน่วยเสียง อย่างไรก็ตาม แม้คำยืมส่วนใหญ่จะมีการออกเสียงวรรณยุกต์ที่ใกล้เคียงกับการออกเสียงในภาษาจีนแต้จิ๋ว แต่เมื่อเปรียบเทียบสัทลักษณะการปรับเสียงทางด้านพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์แล้ว การปรับเสียงทางด้านวรรณยุกต์ จะมีการปรับเสียงมากที่สุด คือ มีหลายรูปแบบที่ลู่ตนเอง ต่อไปนี่เป็นรายละเอียดการปรับเสียงวรรณยุกต์

วรรณยุกต์ 33

ส่วนใหญ่แล้ว คำยืมที่มีวรรณยุกต์ 33 จะมีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับคำจีนแต้จิ๋ว คือ 33 > 33 แต่ก็ยังมีการปรับเสียงไปเป็นวรรณยุกต์อื่น ๆ ด้วย เช่น 33 > 22 33 > 41 และ 33 > 24 ซึ่งจะเห็นได้ว่าการปรับเสียงไปหลายรูปแบบมาก กล่าวคือคำที่มีวรรณยุกต์ 33 ในภาษาจีนแต้จิ๋ว นั้นไทยจะรับมา เป็นวรรณยุกต์ได้เกือบทุกวรรณยุกต์ในภาษาไทย ยกเว้นวรรณยุกต์ 453 เท่านั้น

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
33 > 33 : 242.อวย	ɿue ³³	> ɿuaj ³³	"หม้อที่มีด้ามหรือหูสำหรับจับ"
266.ช่ง	tshoŋ ³³	> tqhoŋ ³³	"ดวงชะตาไม่ตองกัน"
442.ต้งเก	taŋ ³³ ke ³³	> taŋ ³³ ke: ³³	"ชื่อเรือจับปลาทะเลชนิดหนึ่ง"

	คำยืม		การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว		การออกเสียง ในภาษาไทย		ความหมาย				
	7	14	16	27ก	27ข	42	57	58	63	64	82
(ดูคำที่	7	14	16	27ก	27ข	42	57	58	63	64	82
	86	90	135	152	158	164	166ข	167	180	181	185
	188	191	214	227	232	249	255	262	264	265	273
	275	277	286	288	290	295	307	312ข	320	321	323
	324	328	330	335	343	352	359	361	370ข	375	394
	422	423	447	ฯลฯ)							

- 33 > 22 : 135. ลาโบ้ห้วง tsa³³ bow²⁴ huaj³³ > tɕa: bo: huaj²² "กามโรค"
 144. กะจี้วะ ka³³ tsua?⁵⁵ > ka?²² tsua?⁵⁵ "แมลงสาบ, ยายเกาะหญิงกิน"
 291. ถั่วแก่ thaw²¹ ke³³ > thaw⁴¹ ke: ²² "ยายจีนเจ้าของร้านค้า"
 (ดูคำที่ 42 291 ฯลฯ)

- 33 > 41 : 16. ตั้งจ่าย tay³³ tshaj¹¹ > tay⁴¹ tɕha: j²² "ผักตบแฉ่งใช้ปรุงอาหาร"
 236. กั้นหยั่น kay³³ tsian¹¹ > kan⁴¹ jan²² "ผิดที่เป็นเครื่องหมายกัน
 จัญไร"
 238. แก้ว kaw³³ ɿ⁵¹ > kaw⁴¹ ɿ: ⁴¹ "ที่สำหรับนั่งมีขา ยกย้ายไปได้"
 (ดูคำที่ 226 341)

- 33 > 24 : 286. กงสี koj³³ si³³ > koj³³ si: ²⁴ "ของกลาง, หุ่นเล่น, บริษัท"
 358. ตัง toy³³ > toy²⁴ "ชักเงินเอาไว้อากขาไฟ
 ที่เป็นผู้กิน"
 395. เก่ง kej³³ > kej²⁴ "เรือนตึกมีรูปหลังคาแบบ
 ศาลเจ้าจีน"
 (ดูคำที่ 215 331 335 432 443 446 ฯลฯ)

วรรณยุกต์ 11

หน่วยเสียงวรรณยุกต์ 11 นี้มีเสียงย่อย 2 เสียง คือ เสียงวรรณยุกต์ย่อย [22] และ เสียงวรรณยุกต์ย่อย [11] เสียงวรรณยุกต์ย่อย [22] จะเกิดในพยางค์ตาย และ เสียงวรรณยุกต์ย่อย 11 จะเกิดในพยางค์เป็น (ดูรายละเอียดในบทที่ 4 หน้า 238) แต่ เสียงวรรณยุกต์ย่อยทั้งสองนี้ ส่วนใหญ่จะมา เป็น วรรณยุกต์ 22 ในภาษาไทย โดยที่มีคำยืมบางส่วนที่มีการปรับเสียงเป็นอย่างอื่น คือ [11]>33 [11]>41 [11]>24 และ [22]>[55]^{*} [22]>41 ซึ่งการปรับเสียงแบบ [22]>[55] นี้ เป็นการรับคำยืมมาในลักษณะยืมคำต่อคำ คือ ไม่ได้รับคำยืมมาในลักษณะคำประสม ที่ได้รับการล่นเสียงวรรณยุกต์แล้ว ยกตัวอย่างเช่น คำยืมที่ 3 "แป๊ะฉ่าย" peɿ²² tshaj¹¹ (ตจ.) peɿ⁵⁵ tɕha:j²² (ไทย) นี้ ในภาษาจีนแต้จิ๋ว คำ peɿ⁵⁵ มีความหมายว่า "ขาว" คำ tshaj¹¹ มีความหมายว่า "ผัก" เมื่อรวม 2 คำเข้าด้วยกันเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์หน้าของคำ จะเปลี่ยนไป คือ peɿ⁵⁵ จะเปลี่ยนไปเป็น peɿ²² จึงเป็นคำประสม peɿ²² tshaj¹¹ ซึ่งมีความหมายว่า "ผักกาดขาว" จะเห็นได้ว่า คำยืม "แป๊ะฉ่าย" มีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับคำ peɿ⁵⁵ และคำ tshaj¹¹ มากกว่าจะใกล้เคียงกับคำประสม peɿ²² tshaj¹¹ คำยืม "แป๊ะฉ่าย" จึงเป็นคำยืมที่ไทยยืมแต่จิ๋วมาในลักษณะคำต่อคำ ตัวอย่างคำยืมทุกคำที่มีการปรับเสียง [22]>[55] นี้ ล้วนแต่เป็นคำยืมที่ยืมมาในลักษณะคำต่อคำดังอธิบายไว้ข้างต้นทั้งสิ้น

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
[11]>22	: 74. บีะจ่าง	baɿ ⁵⁵ tsan ¹¹	> baɿ ⁵⁵ tɕa:ŋ ²²	"ชื่ออาหารชนิดหนึ่งทอดด้วย ใบไม้"
	149. กำกั้น	kã ²⁴ kan ¹¹	> ka: ²⁴ kan ²²	"อวดกล้า, มักใจแก่ผู้หญิง"
	182. เสี่ย	sia ¹¹	> sia ²²	"คนมั่งมี, (เศรษฐีจีน)"
	(ดูคำที่	3 16 19 54 70 72 89 157 236 ฯลฯ)		
[11]>33	: 272. เข็กเซาจ	tshiaɿ ⁵⁵ thow ¹¹	> sek ⁵⁵ thaw ³³	"ผ้าของลิโป้ในเรื่องสามก๊ก"
[11]>41	: 61. แท้	the ¹¹	> the: ⁴¹	"เนื้อแมงกระพรุนหมักเกลือ ใช้เป็นอาหาร"

* [55] เป็นเสียงวรรณยุกต์ย่อยของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 453 ในภาษาไทย

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
[11]> 24	: 114. เต๊ะฮั้ง	taŋ ⁵⁵ ʔaŋ ¹¹	> tɛŋ ⁵⁵ ʔaŋ ²⁴	"ถูกเนื้อต้องตัวผู้หญิงใน ทำนองหา ค้างหา เลย"
	222. ตังสิว	taŋ ³³ tshiw ¹¹	> taŋ ³³ siw ²⁴	"แปรงถูกฟันที่สายนแปรงทำ ด้วยทองเหลือง"
[22]> 22	: 9. เปี้ยกัก	poŋ ⁵⁵ kak ²²	> po:ŋ ⁵⁵ kak ²²	"เครื่องเทศกินใช้สำหรับ ปรุงอาหาร"
	240. ฮับ	ʔap ²² (kia ⁵¹)	> ʔap ²²	"ตลับ"
	263. ณะ	thaŋ ²²	> thaŋ ²²	"พระเจดีย์แบบจีน"
	(ดูคำที่	14 28 30 72 108 131 305	359 381 ฯลฯ)	
[22]> 55	: 4. แป๊ะชะ	peŋ ²² saŋ ⁵⁵	> peŋ ⁵⁵ saŋ ⁵⁵	"ปลาฝั่งส้มน้ำส้มกินกับผัก"
	280. แป๊ะเสี้ยะ	peŋ ²² tsiaŋ ⁵⁵	> peŋ ⁵⁵ tsiaŋ ⁵⁵	"เงินกินเปล่า"
	301. ฮิกต็อก	ʔik ²² tok ⁵⁵	> ʔik ⁵⁵ tok ⁵⁵	"ลัดดี, บันทึกรายวัน"
	(ดูคำที่	2 3 72)		
[22]> 41	: 131. ฮับโป้ย	tsap ²² poŋ ²²	> tɕap ²² po:ŋ ⁴¹	"นักเลง, คน, สิ่งของที่ไม้ดี"
	139. เกี่ยมเขีย	kiam ²¹ siap ²²	> kiam ⁴¹ siap ⁴¹	"ตระหนี่, ถี่เหนียว"
	210. ฮีเจ้ย	ʔioŋ ²² tsoj ²¹	> ʔi: ʔo:ŋ ⁴¹	"ไม่เท่าไรหรอก (พูดดูหมิ่น)"
	(ดูคำที่	372 381)		

วรรณยุกต์ 21

วรรณยุกต์ 21 นี้ เป็นวรรณยุกต์ที่ไม่มีในภาษาไทย ไทยจึงใช้วรรณยุกต์ 41 แทนเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังมีการปรับเสียงในแบบอื่น ๆ ด้วย คือ 21 > 33 21 > 22 21 > 453 และ 21 > 24 ซึ่งแบบการปรับเสียงวรรณยุกต์เหล่านี้มีตัวอย่างคำยืมอยู่เป็นจำนวนน้อย

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาสัน แต่จัว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย							
21 > 41	: 17. เต้าเจี้ยว	taw ²¹ tsi ¹¹	> taw ⁴¹ tɕiaw ⁴¹	"ตัวเหลืองหมักเกลือใช้ ปรุงอาหาร"							
	134. เจ้าโล่	tsaw ²⁴ low ²¹	> tɕaw ⁵⁵ lo: ⁴¹	"หนีไป"							
	124. ตู้	tu ²¹ (k ⁵¹)	> tu ⁴¹	"เครื่องใช้สำหรับเก็บหรือ ใส่สิ่งของ"							
(ดูคำที่	19	21	70	84	86	89	90	101	118	122	139
	177	178	179	201	210	223	241	249	275	279ก	279ข
	281	289	290	291	303ก	303ข	312ข	324	325ข	327	331
	333	340	423	431	432	433	436	441	444	455	ฯลฯ)
21 > 33	: 76. ซิงฮือ	si ²¹ h ⁵⁵	> siŋ ³³ h ⁴⁵³	"ฮือปลาชนิดหนึ่ง"							
	262. ฟังเพย	phaŋ ²¹ phoj ³³	> phaŋ ³³ pho: ^j ³³	"ศากกล่าวเพื่อตีความให้ เข้ากับเรื่อง"							
	375. สโบ	tsi ³³ bo ²¹	> tsi: ³³ bo: ³³	"หมวกโบราณชนิดหนึ่ง"							
(ดูคำที่	222)										
21 > 22	: 378. กี่แพ้ว	ki ²¹ phaw ⁵⁵	> ki: ²² phaw ⁴⁵³	"กระโปรงชุดผ้าข้างของ ผู้หญิงจีน"							
	400. อู*	ʔu ²¹	> ʔu: ²²	"ที่สำหรับเก็บเรือหรือซุง ที่ต่อหรือซ่อมเรือ"							
	416. บ่วน	buaŋ ²¹	> buan ²²	"หมั่น"							
(ดูคำที่	297	ฯลฯ)									

* คำยืมที่ 400 "อู" เป็นคำยืมแต่จัว-ออกเสียง

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
21 > 453	: 277. แฮ่กวง	haw ²¹ kuaj ³³	> haw ⁵⁵ kuaj ³³	"แล้ง วิเศษ"
21 > 24	: 166ข. แลโพย	tshe ²¹ phoj ³³	> tɕhe: ²⁴ pho:j ³³	"เปิดเผยข้อที่ปิดบังหรือ ความลับ"
	264. เถ่งซาซ้ง	thaŋ ²¹ sam ³³	> thaŋ ²⁴ sam ³³	"ชื่อพระที่เป็นตัวละครเอก ในเรื่องไซอิ๋ว"
		tsaj ²⁴	tɕaj ²⁴	

วรรณยุกต์ 51

วรรณยุกต์ 51 นี้ เป็นวรรณยุกต์ที่พอจะเทียบได้กับวรรณยุกต์ 41 ในภาษาไทย แต่มีข้อที่น่าสังเกต คือ จากตัวอย่างคำยืมที่มีอยู่ปรากฏว่าส่วนใหญ่แล้ว วรรณยุกต์ 51 ในภาษาจีนแต้จิ๋วจะมา เป็นวรรณยุกต์ 453 ในภาษาไทย โดยมีคำยืมอยู่ไม่กี่คำเท่านั้น ที่มีการปรับเสียงแบบ 51 > 41 ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะระดับวรรณยุกต์สูงตกในภาษาจีนแต้จิ๋ว นั้นเริ่มสูงคือเริ่มในระดับเสียงที่ 5 คนไทยจึงรับมาเป็นวรรณยุกต์ 453 เพราะเสียงวรรณยุกต์ 453 ก็มีลักษณะที่พอจะเทียบเคียงได้กับวรรณยุกต์ 51 ในภาษาจีนแต้จิ๋วเช่นกัน

51 > 41	: 115. เต้ม	tiam ⁵¹	>	te:m ⁴¹	"ร้อยหรือจุดกลม ๆ, คะแนน"
	238. แก้ว	kaw ³³ ŋi ⁵¹	>	kaw ⁴¹ ŋi: ⁴¹	"ที่สำหรับนั่งมีขา ยกย้าย ไปได้"
	398. กวาน	kuaj ⁵¹	>	kwa:n ⁴¹	"ตึก ไขควงกันว่า ตึกกวาน"

(ดูคำที่ 446 452)

51 > 453	: 2. แป๊ะก้วย	peŋ ²² kũe ⁵¹	>	peŋ ⁵⁵ kuaj ⁴⁵³	"ชื่ออาหารหวานชนิดหนึ่ง"
	407. ปิ่ง	pɿŋ ⁵¹	>	pɿŋ ⁴⁵³	"เล่ม (ที่มีความหนามาก)"
	447. ซา เล้ง	sã ³³ d'iŋ ⁵¹	>	sa: ³³ leŋ ⁴⁵³	"สามล้อ"

(ดูคำที่ 64 65 80 174 279ข 322 328 ฯลฯ)

วรรณยุกต์ 55

วรรณยุกต์ 55 เป็นวรรณยุกต์ที่มีการปรับเสียงหลายรูปแบบที่สุด แม้อันใหญ่จะมีการปรับเสียงให้เป็นวรรณยุกต์ 453 ในภาษาไทยก็ตาม แต่ก็ยังมีคำยืมบางส่วนที่มีการปรับเสียงไปในรูปแบบอื่น เช่น 55 > 33 55 > 22* 55 > 41 และ 55 > 24 กล่าวได้ว่า วรรณยุกต์ 55 ในภาษาจีนแต้จิ๋ว จะมาเป็นวรรณยุกต์ได้ทุกหน่วยเสียงในภาษาไทย ถึงแม้ว่าอันใหญ่ 55 > 453 [453, 55] ก็ตาม

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
55 > 453 [453, 55]	: 11. เตี	te ⁵⁵	> te: ⁴⁵³	"น้ำยา"
	121. ตูย	tuj ⁵⁵	> tuj ⁴⁵³	"เอาหมัดกระแทกเอา"
	377. เกียะ	kia ⁵⁵	> kia ⁵⁵	"เกือกไม้แบบจีน"

* การปรับเสียงแบบ 55 > 22 นี้ เกิดจากการยืมคำจีนแต้จิ๋วมาในลักษณะแบบยืมคำต่อคำ ไม่ได้ยืมมาในลักษณะของคำประสมที่เข้าสนธิเสียงวรรณยุกต์กันแล้ว ยกตัวอย่างเช่น คำยืมที่ 363 "ผะหมี" pha⁵⁵mi²⁴ (ตจ.) pha²²mi²⁴ (ไทย) นี้ ในภาษาจีนแต้จิ๋ว คำ pha²² เป็นคำที่มีความหมายว่า "ตี (ในที่นี้คือ ตีข้อปริศนาให้แตก)" คำ mi²⁴ มีความหมายว่า "ปริศนา" เมื่อรวม 2 คำเข้าด้วยกัน เสียงวรรณยุกต์ในพยางค์หน้าของคำจะเปลี่ยนไป คือ pha²² จะเปลี่ยนไปเป็น pha⁵⁵ จึงเป็นคำประสม pha⁵⁵mi²⁴ ซึ่งมีความหมายว่า "ทายปริศนา" จะเห็นได้ว่าคำยืม "ผะหมี" มีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับคำ pha²² และคำ mi²⁴ มากกว่าจะใกล้เคียงกับคำประสม pha⁵⁵mi²⁴ คำยืม "ผะหมี" จึงเป็นคำยืมที่ไทยยืมแต้จิ๋วมาในลักษณะคำต่อคำ ตัวอย่างคำยืมทุกคำที่มีการปรับเสียง 55 > 22 นี้ ล้วนแต่เป็นคำยืมที่ยืมมาในลักษณะคำต่อคำดังอธิบายไว้ทั้งสิ้น (ดูการยืมลักษณะคำต่อคำนี้ได้อีก ในการปรับเสียงวรรณยุกต์ 11 ของคำยืมภาษาจีนแต้จิ๋ว หน้า 280)

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว					การออกเสียง ในภาษาไทย				ความหมาย	
(ดูคำที่	4	5	7	9	21	23	28	42	54	57ก	57ข
	58	62	63	66	68	71	74	76	78	84	87
	96	97	98	101	103	108	114	116	118	122	136
	140	141	144	146	152	157	169	171	179	180	188
	191	193	201	202	206ข	209	212	217	253	255	256
	265	268	272	278	280	290	293	295	297	300	301
	302	303ข	314	316	330	340	348	366	376	378	381
	385	394	409	420	421	422	431	433	436	437	441
	443	444	ฯลฯ)								

- 55 > 33 : 49. กวนเซียง kuan⁵⁵tshian⁵⁵ > kun³³tshian³³ "ไส้กรอกจีน"
 54. กงฉ่าย koŋ⁵⁵tshaj¹¹ > koŋ³³tshaj²² "ผักกาดเค็มชนิดหนึ่ง"
 68. ไช้เท้า tshaj⁵⁵thaw⁵⁵ > tshaj³³thaw⁴⁵³ "หัวผักกาด"

(ดูคำที่ 157 ฯลฯ)

- 55 > 22 : 73.* บะหมี่ baŋ⁵⁵mi²¹ > baŋ²²mi²² "อาหารของจีนชนิดหนึ่ง"
 268. เข่าเท้า khaw⁵⁵thaw⁵⁵ > khaw²²thaw⁴⁵³ "โยกหัวแสดงคารวะ
 อย่างสูง"
 363. ผะเหี้ย phaŋ⁵⁵mi²⁴ > phaŋ²²mi²⁴ "การทลายปริศนา"
 55 > 41 : 215. ปุ้งกี้ puŋ⁵⁵ki³³ > puŋ⁴¹ki²⁴ "เครื่องสำรับใช้
 โภยดิน"

* คำยืมที่ 73 เป็นคำยืมแต้จิ๋ว-ฮกเกี้ยน

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
55 > 24	: 166ก. แฉ	tshe ⁵⁵	> tqhe: ²⁴	"แบ, ตีแผ่, เปิดเผย เช่น แฉไฟ"
	167. แซ่หม	tshe ³³ me ⁵⁵	> tqhe: ³³ me: ²⁴	"ตาบอด, ชุ่มช้ำม"
	252. หลัว	lua ⁵⁵	> lua ²⁴	"ภาชนะสำนึก รูปสูง ๆ"

(ดูคำที่ 232 258ข 385 ฯลฯ)

วรรณยุกต์ 24

ส่วนใหญ่แล้ววรรณยุกต์ 24 จะมีการออกเสียงคำยืมที่ตรงตามคำภาษาจีนแต้จิ๋ว คือ 24 > 24 แต่ก็มีคำยืมบางคำที่มีการปรับเสียงที่ต่างออกไป ซึ่งการปรับเสียงที่ต่างออกไปนี้ ได้แก่ 24 > 33 24 > 22 24 > 453 มีข้อที่น่าสังเกตคือ การปรับเสียงที่ต่างออกไปนี้ จะไม่เกิดขึ้นในคำพยางค์เดียว และจะไม่เกิดในพยางค์ท้ายของคำประสม สำหรับการปรับเสียงแบบ 24 > 453 พอจะอธิบายได้ว่า ในภาษาไทยเองก็มีการออกเสียงคำที่มีวรรณยุกต์ 24 เป็น 453 เช่นกัน กล่าวคือในการพูดกันตามปกติ คำภาษาไทยที่มีวรรณยุกต์ 24 เมื่อมีคำอื่นมาต่อท้าย วรรณยุกต์ 24 นั้น มักจะหายไปเป็นวรรณยุกต์ 453 ตัวอย่างเช่น คำ "หนังสือ" naŋ²⁴ sɿ:²⁴ มักจะพูดเป็น naŋ⁵⁵ sɿ:²⁴ ประโยค "สั้นชอบ" tɕhan²⁴ tɕhɔ:p⁴¹ มักจะพูดเป็น tɕhan⁵⁵ tɕhɔ:p⁴¹ ดังนี้ เป็นต้น (Li 1977 : 6) การปรับเสียงคำยืมภาษาจีนแต้จิ๋วแบบ 24 > 453 ก็คงจะเป็นไปในทำนองเดียวกันนั่นเอง

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
24 > 24	: 39. กั้น	kɿŋ ²⁴	> kɿn ²⁴	"กระเพาะที่ 2 ของสัตว์ ประเภทสัตว์ปีก"
	138. จ้อ	tso ²⁴	> tɕɔ: ²⁴	"นั่ง, คำเรียกสิงหรือเด็ก ที่นอนอย่างสิง"

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
170. เขียม	khiam ²⁴	> khiam ²⁴	"ประหยัด, กระหมัด กระหม่อม"
(ดูคำที่ 30 65 66 97 98 99 103 146 148 149 156 171 185 199 204 206 208 213 219 221 234 244 253 257 258 264 278 283 287 307 310 320 321 333 352 354 363 370ก 370ข 408 ฯลฯ)			
24 > 33	: 158. ไทกอ	thaj ²⁴ kw ³³ > thaj ³³ kw ³³	"โรคเรื้อน"
	273. ช่าปอกง	sam ³³ pw ²⁴ > sam ³³ pw ³³	"พระพุทธรูปสีนองค้ำหนึ่ง"
		kon ³³ kon ³³	
	355. ป่าหี	pa ²⁴ hi ¹¹ > pa ³³ hi ²²	"การแสดงกลเพื่อยายยา"
24 > 22	: 221. ตะหลิว	tia ²⁴ d ¹ iw ²⁴ > ta ²² liw ²⁴	"เครื่องมือใช้แฉะหรือตัก ของที่ทอดหรือผัดในกระทะ"
24 > 453	: 53. {ก้วยเตี้ยว}* {ก้วยเตี้ยว}	kue ²⁴ tiaw ⁵⁵ > kuaj ⁵⁵ tiaw ²⁴	"ชื่อของกินชนิดหนึ่งทำด้วย แป้งข้าวเจ้าเป็นเส้น ๆ"
	134. เจ้าโล่	tsaw ²⁴ low ²¹ > tɕaw ⁵⁵ lo ⁴¹	"หนีไป"
	135. จาโบ้ห้วง	tɕa ³³ bow ²⁴ > tɕa ³³ bo ⁵⁵	"กามโรค"
		huan ³³ huan ²²	

เสียงวรรณยุกต์พิเศษ [32]

เสียงวรรณยุกต์พิเศษ [32] ในภาษาจีนแต้จิ๋วนี้ เป็นเสียงวรรณยุกต์ที่ไม่สามารถเกิดโดยลำพัง แต่จะเกิดเฉพาะในกรณีการสนธิเสียงวรรณยุกต์ของหน่วยเสียงวรรณยุกต์ 24 เท่านั้น ซึ่งเสียงวรรณยุกต์พิเศษ [32] นี้ ไม่มีในภาษาไทย แต่เมื่อเสียงวรรณยุกต์นี้เป็นเสียงวรรณยุกต์กลางตก กลางค่อนข้างต่ำ ดังนั้น ไทยจึงใช้เสียงวรรณยุกต์กลางค่อนข้างสูงตกต่ำแทนเป็นส่วนใหญ่ คำยืมที่มีเสียงวรรณยุกต์พิเศษ [32] ส่วนใหญ่จึงมีการปรับเสียงเป็นแบบ [32] > 41 มีคำยืมอยู่

* คำยืมที่ 53 เป็นคำยืมแต้จิ๋ว-ฮกเกี้ยน

3-4 คำเท่านั้นที่มีการปรับเสียง เป็นแบบอื่น คือ [32]>33 [32]>453 และ [32]>24 ซึ่งพอจะอธิบายสาเหตุของการปรับเสียงในแบบต่าง ๆ เหล่านี้ได้ว่า การปรับเสียงแบบ [32]>33 นั้น เกิดเพราะเดิมเรามีคำยืม "ฮื่อว" ใช้อยู่ แต่เพื่อการออกเสียงที่ง่ายขึ้นจึงกลายเป็น "ฮื่อ" ไป ซึ่งก็ยังมี การออกเสียงทั้งสองแบบนี้ใช้อยู่ในภาษาไทย แต่การออกเสียงเป็น "ฮื่อ" จะเป็นแบบที่นิยมใช้มากกว่า ส่วนการปรับเสียงแบบ [32]>453 นั้นได้กล่าวไว้ในบทที่ 3 หน้า 108 ว่า เกิดจากการลากเสียงเข้าความ คือ ภาษาไทยมีคำยืม "เจ้" ที่มีความหมายว่า "พี่" อยู่แล้ว จึงออกเสียงคำยืมนี้เป็น "เจ้ลัว" เพราะเป็นคำที่ใช้เรียกคนเช่นกัน แต่เป็นคนที่เป็นเศรษฐีสืบ สำหรับการปรับเสียงแบบ [32]>24 นั้น เกิดจากการยืมคำมาในลักษณะคำต่อคำ คือไม่ได้ยืมคำมา เมื่อคำนั้นอยู่ในลักษณะคำประสมที่ได้รับการสนธิเสียง วรรณยุกต์แล้ว* กล่าวคือ คำยืมที่ 5 "เป๋อฮื่อ" paw³² h⁵⁵ (ตล.) > paw²⁴ h⁵⁵ (ไทย) นี้ ในภาษาจีนแต้จิ๋ว คำ paw²⁴ เป็นคำที่ใช้ในการอ่าน หมายถึง "หอยเป๋อฮื่อ" คำ h⁵⁵ เป็นคำที่มีความหมายว่า "ปลา" ** เมื่อรวม 2 คำเข้าด้วยกัน เสียงวรรณยุกต์ในพยางค์หน้าของคำจะเปลี่ยนไป คือ paw²⁴ จะเปลี่ยนไปเป็น paw³² จึงเป็นคำประสม paw³² h⁵⁵ ซึ่งเป็นคำที่ใช้ในการพูด มีความหมายว่า "หอยเป๋อฮื่อ" จะเห็นได้ว่า "เป๋อฮื่อ" มีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับคำ paw²⁴ และคำ h⁵⁵ มากกว่าจะใกล้เคียงกับคำประสม paw³² h⁵⁵ คำยืม "เป๋อฮื่อ" จึงน่าจะเป็นคำยืมที่ไทยยืมแต่จิ๋วมาในลักษณะคำต่อคำ ส่วนคำยืมที่ 283 "ต้งต้ง" tan³² tan²⁴ (ตล.) tan²⁴ tan²⁴ (ไทย) ก็เช่นกัน เพราะคำ tan²⁴ ในภาษาจีนแต้จิ๋วเป็นคำที่มีความหมายว่า "หนัก" เมื่อนำคำ tan²⁴ นั้นมาใช้เป็นคำซ้อน เสียงวรรณยุกต์ในพยางค์หน้าของคำจะเปลี่ยนไป คือ tan²⁴ จะเปลี่ยนไปเป็น tan³² จึงเป็นคำซ้อน tan³² tan²⁴ ซึ่งมีความหมายว่า "หนักมาก" จะเห็นได้ว่า คำยืม "ต้งต้ง" มีการออกเสียงพยางค์ทั้งสองที่ใกล้เคียงกับคำ tan²⁴ ที่อยู่เดี่ยวๆ มากกว่าจะใกล้เคียงกับคำซ้อน tan³² tan²⁴ คำยืม "ต้งต้ง" จึงน่าจะเป็นคำที่ไทยยืมแต่จิ๋วมาในลักษณะคำต่อคำเช่นกัน

* ดูการยืมลักษณะคำต่อคำนี้ได้อีก ในการปรับเสียงวรรณยุกต์ 11 และวรรณยุกต์ 55 ของคำยืมภาษาจีนแต้จิ๋ว หน้า 280 และหน้า 284

** ข่าวจีนแต้จิ๋วคงจะสัด "เป๋อฮื่อ" ใช้อยู่ในคำพวกสัตว์ประเภทปลา

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน แต้จิ๋ว	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
[32] > 41	: 80. แข่งสี	siaŋ ³² tsi ⁵¹	> seŋ ⁴¹ tsi: ⁴⁵³	"โตหมู"
	117. เตี้ย	töj ³² (ʔik ²²)	> tɔ: ⁴¹ j	"ตี, เลิศ, วิเศษ, เยี่ยม"
	303ก. ยี่ห้อ	zɿ ³² ho ²¹	> ji: ⁴¹ ho: ⁴¹	"เครื่องหมายการค้า"
	(ดูคำที่ 78 87 130 206ข 258ก 258ข 302 303ข 305ข 359 372 ฯลฯ)			
[32] > 33	: 78. {ฮิว} {ฮิว}	si ³² ɲiw ⁵⁵	> si: ³³ ɲiw ⁴⁵³	"น้ำปลาแก้ว"
[32] > 55	: 130. {เลี้ยว} {เลี้ยว}	tsɔ ³² sɿa ³³	> tɕe: ⁵⁵ sua ²⁴	"คนมั่งมี, เศรษฐีจีน"
[32] > 24	: 5. เป้าฮ้อ	paw ³² hɿ ⁵⁵	> paw ²⁴ hɿ: ⁴⁵³	"หอยโข่งทะเลชนิดหนึ่ง เนื้อใช้เป็นอาหาร"
	283. ตังตัง	tan ³² tan ²⁴	> tan ²⁴ tan ²⁴	"เงินจำนวนมาก"

การปรับเสียงคำยืมภาษาสันสกฤต

พยัญชนะต้น

พยัญชนะต้นในภาษาไทยมีทั้งที่เป็นพยัญชนะต้นเดี่ยวและพยัญชนะต้นควบกล้ำ ส่วนพยัญชนะต้นในภาษาสันสกฤตมีแต่ที่เป็นพยัญชนะต้นเดี่ยวเท่านั้น พยัญชนะต้นในภาษาไทยมีทั้งหมด 21 เสียง ในขณะที่พยัญชนะต้นในภาษาสันสกฤตมีเพียง 17 เสียง เสียงพยัญชนะต้นที่ไทยมีแต่อกเกียนไม่มี คือ d- f- w- j- และ r- ส่วนเสียงพยัญชนะต้นที่อกเกียนมีแต่ไทยไม่มี คือ g- ดังนั้น ไทยและอกเกียนจึงมีพยัญชนะต้นที่เหมือนกันอยู่ 13 เสียง แต่เมื่อดูความแตกต่างทางด้านสัทลักษณะ พยัญชนะอโฆชะ ลีทิล และรนิต กัก - เสียดแทรก t_q และ t_q^h ในภาษาไทยนั้น มีฐานกรณ์เป็นสันส่วนปลาย - เพดานแข็งส่วนหน้า [t_q] และ [t_q^h] ในขณะที่ พยัญชนะอโฆชะ ลีทิล และรนิต กัก-เสียดแทรก ts และ tsh ในภาษาสันสกฤตนั้น มีฐานกรณ์เป็นปลายสัน-ปุ่มเหงือก [ts] และ [ts^h] นอกจากนี้ ในภาษาสันสกฤตเมื่อหน่วยเสียง l เป็นพยัญชนะต้น จะมีเสียงย่อยเป็น [d^l] และ [l] แต่ในภาษาไทยจะเป็นเสียง [l] เท่านั้น อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาโดยทั่วไปแล้ว พยัญชนะต้นกลุ่มที่มีการปรับเสียงหลายแบบที่สุด คือ พยัญชนะกัก-เสียดแทรก และพยัญชนะเสียดแทรก ดังจะเห็นได้จากรายละเอียดการปรับเสียงพยัญชนะต้นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

พยัญชนะกัก

กลุ่มพยัญชนะอโฆชะ ลีทิล กัก p- t- k- ʔ- นี้ เป็นกลุ่มพยัญชนะที่มีการออกเสียงใกล้เคียงกับการออกเสียงในภาษาสันสกฤตมาก คือ p->p- โดยมีตัวอย่างคำยืมเพียง 2 คำเท่านั้นที่มีการปรับเสียงให้แตกต่างออกไป ได้แก่ k->t_q- ในคำยืมที่ 229 "จับเสี้ยว" และ -ʔ>w- ในคำยืมที่ 393 "ไต้หวัน"

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาสัน สกฤต	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
p- > p-	: 1 (ขนม) เปียะ 110ก. โป้	p ₁ a ⁵⁵ > p ₁ a ₂ ⁵⁵ p ₂ ⁵⁵ > p ₂ ⁴⁵³	"ฮ้อยนมอย่างหนึ่ง" "ส่ง เสริมสิ่งทีบกพร่อง เช่น ยาโป้"
216 ปู่	p _u j ²⁵	> p _u j ²⁴	"สิ่งช่วยบำรุงพันธุ์ไม้ ให้งอกงาม"

คำยืม การออกเสียง การออกเสียง ความหมาย
 ในภาษาจีน ในภาษาไทย
 อกเกี้ยน

ยกเว้นในคำยืม 2 คำ ที่มีการปรับเสียงที่ต่างออกไป คือ th- > t- ในคำยืมที่ 12 "ตั้งชง" และ kh- > k- ในคำยืมที่ 380. "กุยเอง" แต่คำยืมทั้ง 2 คำนี้เป็นคำยืมที่ยังตัดสินไม่ได้ว่าเป็นคำยืมมาจากภาษาจีนอกเกี้ยนหรือภาษาจีนแต้จิ๋ว (จัดเป็นประเภทคำยืมแต้จิ๋ว-อกเกี้ยน)

ph- > ph- : 59. พะโล้ phaŋ⁵⁵ lo⁵⁵ > phaŋ⁵⁵ lo:⁴⁵³ "ชื่ออาหารแบบจีนชนิดหนึ่ง"
 203. เสี่ยพะ d¹iaŋ²² phaŋ⁵⁵ > liaŋ⁵⁵ phaŋ⁵⁵ "กลุ่มรุมทำร้าย"
 365ข. ผ่อง phoŋ³² > phoŋ²² "กริยาที่ร้องเมื่อไฟขึ้นมาเข้า
 ตอง"

(ดูคำที่ 175 ข. ฯลฯ)

th- > th- : 161. ทุ๋ซี่ tu²² si⁵⁵ > tu:⁴¹ si:⁴⁵³ "ทนไปจนกว่าจะตาย"
 245. ฝรั่ง thaŋ⁵⁵ > thaŋ²⁴ "ภาษาชะงักพวกหนึ่ง"
 th- > t- : 12 ตั้งชง* thiŋ²² tshaŋ³³ > tiŋ⁴¹ tshaŋ³³ "ขนมของจีนชนิดหนึ่ง"
 kh- > kh- : 247. อิม khim²⁵ > khim²⁴ "ชื่อเครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง"
 267. คำหับ kham³³ hap²⁵ > kham³³ hap²² "พระราชลัญจกรคำหับ"
 269. ขงลือ khoŋ²⁵ tsɿ⁵⁵ > khoŋ²⁴ tɕɿ:⁴⁵³ "ชื่อคำสนาสำคัญคำสนา
 หนึ่งของจีน"

(ดูคำที่ 70 ฯลฯ)

kh- > k- : 380. กุยเอง* khuj³³ heŋ³³ > kuj³³ heŋ³³ "เสื้อแบบจีนชนิดหนึ่ง"

* คำยืมที่ 12 และ 380 เป็นคำยืมแต้จิ๋ว-อกเกี้ยน

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
	อกเกี้ยน		

ถ้าพยัญชนะต้นของคำยืมเป็นเสียงโฆชะ กัก b- ในภาษาจีนอกเกี้ยน จะเป็น b- ในภาษาไทยเช่นกัน ส่วน g- ซึ่งไม่มีในภาษาไทยนั้น ไทยใช้พยัญชนะนาสิก ฏ- แทน แต่จากข้อมูลในงานวิจัยนี้ มีตัวอย่างคำยืมเพียงคำเดียวเท่านั้นที่มีการปรับเสียง g- > ฏ- คือ คำที่ 405 "เง่หมีง" อย่างไรก็ตาม เสียงพยัญชนะ g- ก็มีการปรับเสียงให้เป็น ฎ- เช่นกัน ในคำยืมที่ 155 "ฮิว" แต่คำยืมนี้เป็นคำที่ยังตัดสินไม่ได้ว่ายืมมาจากอกเกี้ยนหรือแต้จิ๋ว

b- > b-	: 172ก. เบ้	be ⁵⁵	>	be: 453	"คนรับใช้"
	173. บุ้น	bun ²⁵	>	bun ²⁴	"พลเรือน"
	175ก. บู้	bu ⁵⁵	>	bu: 453	"ทหาร, การต่อสู้กันอย่างดุเดือด"

(ดูคำที่ 72 172ข. 175ข. 186ข. 427 428 ฯลฯ)

g- > ฏ-	: 405 เง่หมีง	ge ²² m ^๓ η ²⁵	>	ηe ⁴¹ m ^๓ η ²⁴	"สถานที่ราชการ"
g- > ฎ-	: 155. ฮิว*	gua ⁵⁵	>	ɥua ⁴⁵³	"สรรพนามบุรุษที่ 1"

ได้กล่าวแล้วว่า เสียงพยัญชนะอโฆชะ กัก-เสียดแทรกในภาษาจีนอกเกี้ยน มีลักษณะต่างจากลักษณะของเสียงพยัญชนะอโฆชะ กัก เสียดแทรกในภาษาไทย กล่าวคือ ts tsh ในภาษาจีนอกเกี้ยนมีฐานกรณ์เป็นปลายลิ้น-ปุ่มเหงือก ในขณะที่ tɕ และ tɕh ในภาษาไทยมีฐานกรณ์เป็นลิ้นส่วนปลาย-เพดานแข็งส่วนหน้า คำยืมที่มีเสียงพยัญชนะต้นเป็น [ts] และ [ts^h] ส่วนใหญ่จึงออกเสียงเป็น [tɕ] และ [tɕ^h] ในภาษาไทย อย่างไรก็ตามมีคำยืมบางคำที่ปรับเสียงเป็นอย่างอื่น ได้แก่ ts->k-ในคำยืมที่ 34 "เกี่ยมฮือ" ts->s-ในคำยืมที่ 317 "(อา) ซัม" (คำยืมที่ 317 นี้เป็นคำที่ยังตัดสินไม่ได้ว่ายืมมาจากอกเกี้ยนหรือแต้จิ๋ว) tsh->s-ในคำยืม

* คำยืมที่ 155 เป็นคำยืมแต้จิ๋ว-อกเกี้ยน

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
-------	--------------------------------------	--------------------------	----------

ที่ 270 "เซียมฮิ" และ tsh-> tɕ- ในคำยืมที่ 334 "สินเต็ง" (คำยืมที่ 270 และ 334 นี้ก็เป็นคำที่ยังตัดสินไม่ได้ว่ายืมมาจากฮกเกี้ยนหรือแต้จิ๋วเช่นกัน)

ts->tɕ-	: 26.เสียน	<u>tsian</u> ³³	>	<u>tɕian</u> ²⁴	"ปลาทอดแล้วปรุงด้วยเครื่องต่าง ๆ"
	128.(กระ)เสียว	<u>tsiaw</u> ⁵⁵	>	<u>tɕiaw</u> ⁴⁵³	"อวัยวะสืบพันธุ์เด็กชายเล็ก ๆ"
	129.เจ็ง	<u>tseŋ</u> ⁵⁵	>	<u>tɕeŋ</u> ⁴⁵³	"ล้มเล็กกิจการ, ล้มเหลว, ล้มลุ่ด"

(ดูคำที่ 27ก. 27ข. 32 51 113 127 133 147ก. 147ข. 230 269 308 424 427 434 ฯลฯ)

ts->k-	: 34.เกี่ยมฮี้	<u>tsiam</u> ³³	<u>ʔi</u> ²⁵	>	<u>kiam</u> ⁴¹	<u>ʔi</u> ²⁴	"ของกินชนิดหนึ่ง"
ts->s-	: 317.(อา)ฮัม*	(ʔa ³³)	<u>tsim</u> ⁵⁵	>	(ʔa: ³³)	<u>sim</u> ⁴⁵³	"อาสะไห้"
tsh->tɕh-	: 163.เฮี้ย	<u>tshia</u> ⁵⁵	>	<u>tɕhia</u> ⁴⁵³	"เฮ้อ, มักใช้ประกอบกับคำ เฮี้ยวว่าเฮี้ยเฮี้ยว"		
	165.ฮำ	<u>tshi</u> ³³	<u>tsham</u> ⁵⁵	>	<u>tɕhi:</u> ³³	<u>tɕham</u> ⁴⁵³	"อาภัพ, ได้รับทุกข์เวทนา"
	426.จ่าฉา	sam ³³	<u>tsha</u> ²⁵	>	<u>tɕham</u> ²⁴	<u>tɕha:</u> ²⁴	"ชื่อเรียกไม้เนื้ออ่อนชนิดหนึ่ง"

(ดูคำที่ 50 67 69 70 72 162 415 ฯลฯ)

tsh->s-	: 270.เซียมฮิ*	<u>tshiam</u> ³³	<u>si</u> ³³	>	<u>siam</u> ³³	<u>si:</u> ³³	"ใบทำนายโชคชะตาตาม ศาลเจ้าหรือวัด"
tsh->tɕ-	: 334 สินเต็ง*	<u>tshin</u> ²²	<u>teŋ</u> ³³	>	<u>tɕi:n</u> ³³	<u>teŋ</u> ³³	"หัวหน้าคนงานที่เป็น ชาวจีน"

* คำยืมที่ 317, 270 และ 334 เป็นคำยืมแต้จิ๋ว-ฮกเกี้ยน

คำยืม การออกเสียง การออกเสียง ความหมาย
 ในภาษาจีน ในภาษาไทย
 อกเกี้ยน

พยัญชนะเสียดแทรก

พยัญชนะอิมโอะเสียดแทรก s- h- เป็นเสียงพยัญชนะที่ทั้งไทยและอกเกี้ยนมีส่วนร่วมในการออกเสียงคำยืมที่มีพยัญชนะต้นเป็น s- h- ส่วนใหญ่จึงใกล้เคียงกับการออกเสียงในภาษาจีนอกเกี้ยน คือ s->s- และ h->h- อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า s- จะมีการปรับเสียงออกไปเป็นหลายรูปแบบ ได้แก่ s->t- s->tɕ- s->th- และ s->tɕh- ส่วน h- มีคำยืมที่ปรับเสียงเป็น f เพียงคำเดียวคือ 361 "กังฟู" ซึ่งเป็นคำที่ยังตัดสินไม่ได้ว่ายืมมาจากอกเกี้ยนหรือแต้จิ๋ว

- s->s- : 183. เซียน sian³³ > sian³³ "ผู้สำเร็จ, ผู้วิเศษ, ผู้ชำนาญ เป็นพิเศษ"
- : 184. เขี้ยว siaw⁵⁵ > siaw⁴⁵³ "บ้า, บ้าบอ, สติไม่ดี, แผลงๆ"
- : 186ก. ชี si⁵⁵ > si:⁴⁵³ "ตาย"

(ดูคำที่ 161 186ข. 190 274 276 294ก. 294ข. 329 338 342 396 403 404 ฯลฯ)

- s->t- :113. เต๊ะจิว sek⁵⁵ tsuj⁵⁵ > te?⁵⁵ tɕuj⁴⁵³ "วางท่า, ท่าทางล่ง่า"
- s->tɕ- :229. สับเสี้ยว kip⁵⁵ sio³³ > tɕap²² tɕiaw²⁴ "หม้อดินเล็ก ๆ สำหรับต้มน้ำ"
- s->th- :251. ล่งถึง lan²² sɿŋ²⁵ > lan³³ thɿŋ²⁴ "ภาชนะสำหรับนั่งของ"
- s->tɕh- :124. ตงฉิน* tiwŋ³³ sin²⁵ > toŋ³³ tɕhin²⁴ "ชื่อตรง, ชื่อสัตย์"
- :145. กังฉิน* kan³³ sin²⁵ > kan³³ tɕhin²⁴ "คดโกง, ไม่ชื่อตรง"
- :426. ฉ่าฉ่า sam³³ tsha²⁵ > tɕham²⁴ tɕha:²⁴ "ชื่อเรียกไม้เนื้ออ่อนชนิดหนึ่ง"
- h->h- :92. หอง hɔŋ⁵⁵ > hɔŋ²⁴ "ชื่อแกงอย่างชนิดหนึ่ง"
- :192. เขียน hian⁵⁵ > hian⁴⁵³ "มีกำลังแรง หรือมีอำนาจ ศักดิ์สิทธิ์"
- :346. ฮองเฮา hɔŋ²² hew⁵¹ > hɔŋ³³ haw³³ "อัศวมเหสีของฮ่องเต้"

* คำยืมที่ 124 และ 145 เป็นคำยืมแต้จิ๋ว-อกเกี้ยน

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
-------	--------------------------------------	--------------------------	----------

(ดูคำที่ 13 102 267 276 299 342 345 347 404 417 424 438 439 440
457 459 ฯลฯ)

h-> f- : 361 . กังฟู* kan³³ hu³³ > kan³³ fu³³ "ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว
แบบหนึ่งของจีน"

พยัญชนะนาสิก

จากข้อมูลในงานวิจัยนี้ คำยืมภาษาจีนฮกเกี้ยนที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะนาสิกนั้นมียุ่
น้อยมาก คือ มี m- เท่านั้น ที่ปรากฏเป็นพยัญชนะต้นของคำยืมภาษาจีนฮกเกี้ยน ตัวอย่างคำยืม
ทุกคำมีการปรับเสียง m-> m- โดยไม่มีการปรับเสียงเป็นรูปแบบอื่น ส่วน syllabic m ใน
ภาษาจีนฮกเกี้ยนจะมีการปรับเสียงแบบ m > ʔm ในคำยืมที่ 315 "(อา)อิม"

m-> m- : 326 . (อา)ม่า (ʔa³³)ma⁵⁵ > (ʔa:³³)ma⁴⁵³ "แม่, ย่า, ย่าย"
405 . เจ่หมิง ge²² mɿŋ²⁵ > ɲe⁴¹ mɿŋ²⁴ "สถานที่ราชการ"
m > ʔm : 315 . (อา)อิม (ʔa³³)m⁵⁵ > (ʔa:³³)ʔm⁴⁵³ "ป่าสะก๊"

พยัญชนะเปิด

ภาษาจีนฮกเกี้ยน มีพยัญชนะต้นที่เป็นเสียงเปิด คือ 1- เท่านั้น และดังที่ได้กล่าวแล้ว
ว่า 1- ของจีนฮกเกี้ยนประกอบด้วยเสียงย่อย [d¹] ซึ่งภาษาไทยไม่มี ดังนั้น เสียงย่อยของ 1-
ทั้ง 2 เสียง คือ [d¹] และ [ɿ] ในคำจีนฮกเกี้ยน ส่วนใหญ่จึงมาเป็น 1- ในคำภาษาไทย
แต่มีคำยืมอยู่เพียงหนึ่งคำซึ่งมีการปรับ 1- [d¹] > j- คือคำที่ 107 "(หมู)หยอง" ที่เป็น
เช่นนี้อาจเป็นเพราะเสียงสระ i ที่ตามหลัง เสียงพยัญชนะต้น [d¹] นั้นมีผลทำให้เกิดการเชื่อม-
โยงไปสู่พยัญชนะต้น j- ก็เป็นไปได้

* คำยืมที่ 361 เป็นคำยืมแต้จิ๋ว-ฮกเกี้ยน

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
1-	[d ^l] > l- : 102 .เสียงจั้น	d ^l iaŋ ²² hun ⁵⁵	> liaŋ ⁴¹ hun ⁴⁵³	"ชื่ออาหารชนิดหนึ่ง"
	386.หลิน	d ^l in ²⁵	> lin ²⁴	"ชื่อแพะจีนมีหลายชนิด"
	418.ลี	d ^l i ⁵⁵	> li: ⁴⁵³	"ชื่อมาตราวัดความยาวของจีน"
	(ดูคำยืมที่ 102 203 294 419 430 447 ฯลฯ)			

1- [d^l] > j- : 107. (หมู)หยอง d^lioŋ²⁵ > juŋ²⁴ "ของกินทำด้วยเนื้อสัตว์เล็ก เป็นฝอย"

1-	[l] > l- : 387.โล่	lo ²² (po ³²)	> lo: ⁴¹	"ชื่อแพะชนิดหนึ่ง"
	406.เหล่า	law ²⁵	> law ²⁴	"ภัยพิบัติ"
	461.โล้	lo ⁵⁵	> lo: ⁴⁵³	"การแจวเรือวิธีหนึ่ง"
	(ดูคำยืมที่ 44 59 104 147ข. 172ข 207 230 251 403 438 ฯลฯ)			

พยัญชนะท้าย

ภาษาไทยมีเสียงพยัญชนะท้ายเท่ากับภาษาจีนฮกเกี้ยน คือ ต่างก็มีเสียงพยัญชนะท้ายอยู่ 9 เสียง ดังนั้น การออกเสียงคำยืมส่วนใหญ่จึงตรงตามการออกเสียงในภาษาจีนฮกเกี้ยน อย่างไรก็ตาม ยังมีคำยืมบางส่วนที่มีการปรับเสียงต่างออกไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

พยัญชนะกัก

-p และ -t มีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับการออกเสียงในภาษาจีนฮกเกี้ยน คือ -p > -p และ -t > -t ส่วน -k นั้น ก็มีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับคำจีนฮกเกี้ยนเช่นกัน คือ -k > -k ยกเว้นคำยืมที่ 113 "เต๊ะจ๊วย" ที่มีการปรับเสียงแบบ -k > -ʔ ในกลุ่มพยัญชนะท้ายกัก -ʔ เป็นพยัญชนะท้ายที่มีการปรับเสียงหลายแบบที่สุด แม้ส่วนใหญ่ จะมีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับคำจีนฮกเกี้ยน คือ -ʔ > -ʔ ก็ตาม การปรับเสียงที่ต่างออกไปนั้น ได้แก่ -ʔ > -m, -n, -ŋ ในคำยืมที่ 230 "จำหล่อ/สั้นหล่อ สักหล่อ" -ʔ > ∅ ในคำยืมที่ 8 "โป๊ยโป๊" 9. "โป๊ยกั๊ก" และ 10 "เปาะเปี๊ยะ" นอกจากนี้ ยังมีการปรับเสียงแบบ ∅ > -ʔ คือ คำจีนฮกเกี้ยนไม่มีเสียงพยัญชนะท้าย แต่ไทยรับมาใช้โดยเพิ่มพยัญชนะท้าย -ʔ เข้าไป ในคำยืมที่ 1 "(ขนม) เปี๊ยะ" 10 "เปาะเปี๊ยะ" และ 69 "ซุ่นเปี๊ยะ"

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
-p > -p	: 229. สับเสี้ยว	kip ⁵⁵ sio ³³	> tɕap ²² tɕiaw ²⁴	"หม้อดินเล็ก ๆ มีพวย และที่จับสำหรับต้มน้ำ"
	267. คำทับ	kham ³³ hap ²⁵	> kham ³³ hap ²²	"พระราชลาลิ้นคำทับ"
t > -t	: 44. เกาสัด	kaw ²² lat ²⁵	> kaw ³³ lat ⁵⁵	"ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง"
-k > -k	: 261. กงเต็ก	kwŋ ³³ tek ⁵⁵	> koŋ ³³ tek ⁵⁵	"การทำบุญให้แก่ผู้ตาย ตามพิธีของนักบวช นิกายจีนและญวน"
	308. แจ็ก	tsek ⁵⁵	> tɕek ⁵⁵	"อา, คำเรียกคนจีน"
	411. ก๊ก	kak ⁵⁵	> kak ⁵⁵	"ส่วน 1 ใน 4 ของเหล่า เทหเฟิง"

(ดูคำที่ 9 151 186ข. 274 396 403 440 ฯลฯ)

-k > -ʔ	: 113. เต๊ะจ๊วย	sek ⁵⁵ tsuj ⁵⁵	> teʔ ⁵⁵ tɕui ⁴⁵³	"ว่างท่า, ท่าท่าทางสง่า"
-ʔ > -ʔ	: 225. โต๊ะ	toʔ ⁵⁵	> toʔ ⁵⁵	"สิ่งที่ทำด้วยไม้ เป็นต้น พื้นราบ"
	235. เก๊ะ	keʔ ⁵⁵	> keʔ ⁵⁵	"ลิ้นชัก"
	415. เขียะ	tshioʔ ⁵⁵	> tɕhiaʔ ⁵⁵	"ชื่อมาตราวัดระยะของจีน"

(ดูคำที่ 10 59 72 175ข. 203 305 ฯลฯ)

-ʔ > -m, -n, -ŋ:	23. { จ้าหล่อ สั้นหล่อ ส่งหล่อ }	tsaʔ ²² lo ³²	> { tɕam ³³ lo ²² :22 tɕan ⁴¹ lo ²² :22 tɕaŋ ³³ lo ²² :22 }	"เครื่องขวางทาง"
-ʔ > ∅	: 8. โป๊ยโป๊	pojʔ ⁵⁵ po ⁵⁵	> po:j ⁵⁵ po: ⁴⁵³	"ของมีค่า 8 อย่าง"
	9. โป๊ยก๊ก	pojʔ ⁵⁵ kak ⁵⁵	> po:j ⁵⁵ kak ⁵⁵	"เครื่องเทศชนิดหนึ่ง ใช้สำหรับปรุงอาหาร จีน"

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
10	{ เปาะเปียะ } { ปอเปียะ }	po ₂ ²² pīa ⁵⁵	{ pɔ ₂ ²² pia ₂ ⁵⁵ } { pɔ: ³³ pia ₂ ⁵⁵ }	"อาหารชนิดหนึ่ง"
∅ > -ɿ	: 1 (ขนม) เปียะ	pīa ⁵⁵	> pia ₂ ⁵⁵	"ชื่อขนมอย่างหนึ่งทำด้วย แป้งเป็นชั้น ๆ ฝึไล่น"
10	{ เปาะเปียะ } { ปอเปียะ }	po ₂ ²² pīa ⁵⁵	{ pɔ ₂ ²² pia ₂ ⁵⁵ } { pɔ: ³³ pia ₂ ⁵⁵ }	"อาหารชนิดหนึ่ง"
69	ฮุนเปียะ	tshun ³³ pīa ⁵⁵	> tɕhun ³³ pia ₂ ⁵⁵	"ขนมเปียะที่ทำขึ้นในเทศกาล ฤดูใบไม้ผลิ"

พยัญชนะนาสิก

ส่วนใหญ่แล้ว -m -n และ -ŋ จะมีการออกเสียงคำยืมที่ใกล้เคียงกับคำจีนฮกเกี้ยน คือ -m > -m -n > -n และ -ŋ > -ŋ แต่สำหรับ -n และ -ŋ นั้น มีการปรับเสียงที่ต่างออกไปบ้างคือ -n > -ŋ ในคำยืมที่ 145 "กั้งฉิน" -ŋ -n ในคำยืมที่ 70 "ฮันฮ่าย" และ 88 "แอ๊กิน" (คำยืมที่ 145 และ 88 นี้ เป็นคำที่ยังตัดสินไม่ได้ว่ายืมมาจากภาษาจีนฮกเกี้ยนหรือแต้จิ๋ว)

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
-m > -m	: 112 เตียม	(tʂi ²⁵) tiam ⁵⁵	> tiam ⁴⁵³	"แต่ง, ล้างขึ้น, กำหนดขึ้น"
	165 ฮ้ำ	tʂi ³³ tsham ⁵⁵	> tɕhi: ³³ tɕham ⁴⁵³	"อาภัพ, เหน็จอนาถ, ได้รับ ทุกข์เวทนา"
	247 อิม	khim ²⁵	> khim ²⁴	"ชื่อเครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง"

(ดูคำที่ 34 267 274 383 403 426 438 ฯลฯ)

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
-n > -n	: 173. บุ่น	bun ²⁵	> bun ²⁴	"พลเรือน"
	183. เซียน	sian ³³	> sian ³³	"ผู้สำเร็จ, ผู้วิเศษ"
	192. เฮี่ยน	hian ⁵⁵	> hian ⁴⁵³	"มีกำลังแรงหรือมีอำนาจ ศักดิ์สิทธิ์"

(ดูคำที่ 13 26 69 102 104 162 250 299 329 337 338 373 386 393

399 417 425 428 434 439 440 457 ฯลฯ)

-n > -ŋ	: 145. กังฉิน*	kan ³³ sin ²⁵	> kan ³³ tchin ²⁴	"คดโกง, ไม่ซื่อตรง"
-ŋ > -ŋ	: 129. เล็ง (tse ²²)	tseŋ ⁵⁵	> tseŋ ⁴⁵³	"ล้มเลิกกิจการเพราะหมดทุน"
	220ก. เต็ง	ten ⁵⁵	> ten ³³	"เครื่องชั่งหรือตาชั่งขนาดเล็ก"
	245. ตัง	tan ⁵⁵	> tan ²⁴	"ภาชนะลำพอกหนึ่ง"

(ดูคำที่ 15 32 92 102 107 147ก 147ข 186ข 207 220ข 256 261 269 276 292

294ก 332 339 345 346 347 365ข 404 405 424 450 459 ฯลฯ)

-ŋ > -n	: 70. ชันย้าย	khin ²² tshaj ³²	> khin ⁴¹ tcha:j ⁴¹	"ผักสันชนิดหนึ่ง"
	88. แอ๊กิน*	he ²² kin ⁵⁵	> he: ⁴¹ kin ⁴⁵³	"ไม้กรอกที่ทำด้วยเนื้อกุ่มบด"

พยัญชนะเปิด

-w มีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับคำจีนฮกเกี้ยน คือ -w > -w ส่วน -j นั้น ก็มีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับคำจีนฮกเกี้ยน คือ -j > -j เช่นกัน ยกเว้นในคำยืมที่ 50 $\left\{ \begin{array}{l} \text{ก๊วยช่าย} \\ \text{ก๊วยช่าย} \end{array} \right\}$ ที่มีการปรับเสียงแบบ $\emptyset > -j$ กล่าวคือ มีการปรับเสียงจากคำจีนฮกเกี้ยนซึ่งเป็นพยางค์เปิดไม่มีพยัญชนะท้ายมาเป็นคำในภาษาไทยที่มีพยัญชนะท้าย -j

* คำยืมที่ 145 และ 88 เป็นคำยืมแต่ลาว-ฮกเกี้ยน

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ออกเสียง	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
-w > -w	: 184. เขี้ยว	siaw ⁵⁵	> siaw ⁴⁵³	"บ้า, บ้าบอ, ล่ตีไม้ตี เพลง ๆ"
	406. เหลา	law ²⁵	> law ²⁴	"รัตตาคาร"
	430. หลว	d ¹ liw ⁵⁵	> liw ²⁴	"ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง"
	(ดูคำที่ 25 104 128 133 147ก 147ข 172ข 207 345 346 453 ฯลฯ)			
-j > -j	: 150ก. กุ๊ย	kuj ⁵⁵	> kuj ⁴⁵³	"คนเลว, คนโง่"
	216. ปุย	puj ²⁵	> puj ²⁴	"สิ่งที่ย่อยบารุงพันธุ์ไม้ให้ งอกงาม"
	404. เชียงไ้	siw ²² haj ⁵⁵	siaŋ ⁴¹ haj ⁴⁵³	"ชื่อเมืองทำในประเทศจีน"
	(ดูคำที่ 50 67 113 150ข 162 276 332 342 393 438 ฯลฯ)			
∅ > -j	: 50. { กุ้ยช่าย } { กุ้ยช่าย }	ku ²⁴ tshaj ³²	> { kuj ³³ tɕha:j ⁴¹ } { kuj ⁵⁵ tɕha:j ⁴¹ }	"ชื่อผักชนิดหนึ่ง"

การปรับเสียงสระ

สระเดี่ยว

สระเดี่ยวในภาษาไทยมีจำนวนหน่วยเสียงมากกว่าสระเดี่ยวในภาษาจีนออกเสียง คือ ไทยมีสระเดี่ยวอยู่ 18 หน่วยเสียง ในขณะที่จีนออกเสียงมีสระเดี่ยวอยู่ 12 หน่วยเสียง ความสั้นยาวของเสียงสระมีความสำคัญในภาษาไทย แต่ความสั้นยาวของเสียงสระไม่มีความสำคัญในภาษาจีนออกเสียง เพราะความสั้นยาวของเสียงสระในภาษาจีนออกเสียงกำหนดได้ด้วยเงื่อนไขทางด้านพยัญชนะท้าย* นอกจากนี้ ภาษาจีนออกเสียงยังมีความแตกต่างระหว่างสระธรรมดา กับ สระนาสิกอีกด้วย เช่น pe²⁵ "คลาน" ≠ pē²⁵ "ราบเรียบ" ซึ่งภาษาไทยไม่มีลักษณะความแตกต่างดังกล่าวนี้ ดังนั้น แม้ส่วนใหญ่การปรับเสียงสระของคำยืมภาษาจีนออกเสียงจะเป็นไปในลักษณะที่มีการออกเสียงใกล้เคียงกับคำจีนออกเสียง แต่ก็มีคำยืมอยู่เป็นจำนวนไม่น้อยที่มีการปรับเสียงต่างออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มสระกลางและสระต่ำ ดังรายละเอียดการปรับเสียงสระดังต่อไปนี้

* ดูรายละเอียดในบทที่ 4 ระบบเสียงภาษาจีนออกเสียง หน้า 243

สระสูง

สระสูง $i \neq u$ นี้ ส่วนใหญ่จะมีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับคำสันสกฤต คือ $i [i] > i$ $i [i:] > i:$ $\neq [\neq] > \neq$ $\neq [\neq:] > \neq:$ $u [u] > u$ และ $u [u:] > u:$ โดยมีคำยืมอยู่ 2 คำเท่านั้น ที่มีการปรับเสียงที่ต่างออกไป การปรับเสียงที่ต่างออกไปดังกล่าวนี้ ได้แก่ $i [i] > a$ ในคำยืมที่ 229 "สบเสี้ยว" และ $\neq [\neq:] > u:$ ในคำยืมที่ 269 " {ขงสิ้อ} / {ขงจื้อ} "

ส่วนสระสูงเสียงนาสิกนั้น ไทยจะรับมาเป็นสระสูงธรรมดาโดยตัดเสียงนาสิกทิ้งไป เพราะไทยไม่มีสระนาสิก การปรับเสียงดังกล่าวนี้ ได้แก่ $\text{ĩ} [\text{ĩ:}] > i:$ นอกจากนี้จะมีการปรับสระสูงนาสิกมาเป็นสระสูงธรรมดา ในภาษาไทยแล้ว ยังมีการปรับสระสูงนาสิกในภาษาสันสกฤตให้มาเป็นสระประสมในภาษาไทยอีกด้วย คือ $\text{ĩ} [\text{ĩ:}] > ia$ ซึ่งมีตัวอย่างคำยืมที่ปรับเสียงมาเป็นสระประสมดังกล่าวอยู่เพียงคำเดียวเท่านั้น คือ คำที่ 448 "เป็ย" อย่างไรก็ตาม คำยืมที่ 448 นี้เป็นคำที่ยังตัดสินไม่ได้ว่ายืมมาจากสกฤตหรือแต่จิว

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาสัน สกฤต	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
$i [i] > i$: 25. ลีว	$tsiw^{55} > tqiw^{453}$	"เหล่า"
	247. อม	$khim^{25} > khim^{24}$	"ชื่อเครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง"
	386. หลิน	$d^1in^{25} > lin^{24}$	"ชื่อพรรณไม้หลายชนิด"
(ดูคำที่ 162 430 434 ฯลฯ)			
$i [i] > a$: 229. สบเสี้ยว	$kip^{55} sio^{33} > tgap^{22} tqiaw^{24}$	"หม้อดินเล็ก ๆ มีพวยและที่จับสำหรับต้มน้ำ"
$i [i:] > i:$: 186ก. ชี	$si^{55} > si:^{453}$	"ตาย"
	353. ปี	$pi^{51} > pi:^{41}$	"กระเป๋องถักหรือทองเหลือง"
	418. ลี	$d^1i^{55} > li:^{453}$	"ชื่อมาตราวัดความยาวของจีน"

(ดูคำที่ 51 110ข 161 165 186ข 294 396 419 424 427 449 ฯลฯ)

$\text{ĩ} [\text{ĩ:}] > i:$: 34. เกี่ยมฮี $tsiam^{33} \text{ĩ}^{25} > kiam^{41} \text{ĩ:}^{24}$ "ของกินชนิดหนึ่ง ทำด้วยแป้งข้าวเจ้า"

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
ไ [i:]	>ia	: 448. เปีย*	p ³³ > pia ³³	"ผมที่ตกห้อยยาวลงมา"
๕ [ɛ:]	>๕	: 70. ชันฮ่าย	kh ²² tshaj ³² > kh ⁴¹ tqha:j ⁴¹	"ผักจีนชนิดหนึ่ง"
		251. ส่งถึง	laŋ ²² s ²⁵ > laŋ ³³ th ²⁴	"ภาชนะสำหรับนึ่งสิ่งของ"
		405. เจ้หมิง	ge ²² m ²⁵ > ɲe: ⁴¹ m ²⁴	"สถานที่ราชการ เช่น ที่ทำการของรัฐบาล"

(ดูคำที่ 282 ฯลฯ)

๕ [ɛ:]	>๕:	: 269. {ขงสี่อ ขงจี้}	khon ²⁵ ts ⁵⁵ > {khon ²⁴ tq ⁴⁵³ khon ²⁴ tq ⁴⁵³ }	"ชื่อศาลนาสำคัญศาลนาหนึ่ง ของจีน"
		329. พันสื่อ	pan ²¹ s ³² > pan ⁴¹ s ²²	"บุคคลในคณะทูต ตำแหน่ง ธุรการ"
		338. กุนฮือ	kun ³³ s ³³ > kun ³³ s ³³	"ที่ปรึกษา"
๕ [ɛ:]	>u:	: 269. {ขงสี่อ ขงจี้}	khon ²⁵ ts ⁵⁵ > {khon ²⁴ tq ⁴⁵³ khon ²⁴ tq ⁴⁵³ }	"ชื่อศาลนาสำคัญศาลนาหนึ่ง ของจีน"
		u [u]	>u	: 216. ปุย
		150ก. กุ้ย	kuj ⁵⁵ > kuj ⁴⁵³	"คนเลว, คนโง่"
		173. บุน	bun ²⁵ > bun ²⁴	"พลเรือน"

(ดูคำที่ 50 69 102 113 150ข 270 337 338 417 ฯลฯ)

u [u:]	>u:	: 123. ตู	tu ⁵⁵ > tu ⁴⁵³	"ปะกัง, ภูไท, ชัดเขย"
		161. ทุซึ	thu ²² si ⁵⁵ > thu ⁴¹ si ⁴⁵³	"ทมนไปจนกว่าจะตาย"
		175ก. บู้	bu ⁵⁵ > bu ⁴⁵³	"ทหาร"

(ดูคำที่ 175ข 190 337 342 ฯลฯ)

* คำยืมที่ 448 เป็นคำยืมแต่ลาว-ฮกเกี้ยน

สัระกลาง

แม้ส่วนใหญ่ e o จะมีการออกเสียงคำยืมที่ใกล้เคียงกับคำสันสกฤต คือ e [e] > e e [e:] > e: o [o] > o o [o:] > o: แต่ e o ก็ยังมีการปรับเสียงที่ต่างออกไปคือ e [e] > e ในคำยืมที่ 305 " (อา)แป๊ะ " 402 " แคะจั้น " e e: > ε: ในคำยืมที่ 88 " แอ่กั้น " o [o] > v และ o [o] > v: ในคำยืมที่ 10 " {เปาะเปี๊ยะ} " 341 " ท่องสือ " o [o:] > v: ในคำยืมที่ 403 " เขียมหลอก๊ก " 196 " อ้อ " 319 " (อา)ซ้อ " อย่างไรก็ตาม คำยืมที่มีการปรับเสียงที่ต่างออกไปเหล่านี้ มักจะเป็นคำยืมที่ยังตัดสินไม่ได้ว่ามาจากภาษาสันสกฤตหรือแต้จ๋ว ซึ่งได้แก่ คำยืมที่ 402, 88, 341, 196 และ 319 ส่วนสัระกลางที่เหลือคือ นั้น มีในคำยืมอยู่เพียงคำเดียว คือ คำที่ 53 " {ก้วยเตี่ยว} " ซึ่งก็เป็นคำที่ยังตัดสินไม่ได้ว่ายืมมาจากอกเกี้ยนหรือแต้จ๋วเช่นกัน คำที่ 53 นี้มีการปรับเสียงแบบ อ [ə:] > ua(j)

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาสัน สกฤต	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
e [e] > e	: 129. เฉ้ง (tseŋ ²²) tseŋ ⁵⁵	> tɕeŋ ⁴⁵³	" ล้ม เลิกกิจการ เพราะ หมดทุน "
235. เก๊ะ	keŋ ⁵⁵	> keŋ ⁵⁵	" ล้นชก "
308. เล็ก	tsek ⁵⁵	> tɕek ⁵⁵	" อา , คำเรียกคนจีน "
(ดูคำที่ 113, 147ก, 147ข, 207ก, 207ข, 220ก, 220ข, 261, 294ก, 294ข, 345, 346, 450 ฯลฯ)			
e [e] > ε	: 305. (อา)แป๊ะ (ɬa ³³) peŋ ⁵⁵	> (ɬa: ³³) peŋ ⁵⁵	" ขายสินแก่ "
402. แคะจั้น *	kheŋ ⁵⁵ tsan ³²	> kheŋ ⁵⁵ tɕan ²²	" โรงแรม "

* คำยืมที่ 402 เป็นคำยืมแต้จ๋ว-อกเกี้ยน

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
e[e:] > e:	: 111. ไปเก	po ²⁵ ke ³³	> po: ³³ ke: ³³	"เก่าแก่จนใช้การไม่ได้"
	143. เก็	ke ⁵⁵	> ke: ⁴⁵³	"ปลอมหรือเลียนแบบ"
	172ก. เบ็	be ⁵⁵	> be: ⁴⁵³	"คนรับใช้"
e[e:] > e:	: 88. แฮ่กีน *	he ²² kɛŋ ⁵⁵	> he: ⁴¹ kɛn ⁴⁵³	"ไม้สักรอกที่ทำด้วยเนื้อกึ่งบด"
o[o] > o	: 225. โต๊ะ	toɿ ⁵⁵	> toɿ ⁵⁵	"สิ่งที่ทำด้วยไม้เป็นต้น ที่ราบ"
	269. {ขงจื้อ ขงจื๊อ}	khonɿ ²⁵ tsɿ ⁵⁵	> {khonɿ ²⁴ tɕɿ: ⁴⁵³ khonɿ ²⁴ tɕu: ⁴⁵³ }	"ชื่อคำสมาสาคัญคำสมาสหนึ่งของจีน"
	440. ฮกเกี้ยน	hok ⁵⁵ kian ³²	> hok ⁵⁵ kian ⁴¹	"ชาวจีนในเขตฮกเกี้ยน ของประเทศจีน"

(ดูคำที่ 147ข)

o[o] > o	: 10. {เปาะเปียะ ปอเปียะ}	poɿ ²² piã ⁵⁵	> {poɿ ²² piaɿ ⁵⁵ pɔ: ³³ piaɿ ⁵⁵ }	"อาหารจีนชนิดหนึ่ง"
	341. ท่องสื่อ *	thonɿ ³³ sɿ ³²	> thonɿ ⁴¹ sɿ ²²	"ติดต่อ, จรรยาบรรณ"
o[o] > o:	: 10. {เปาะเปียะ ปอเปียะ}	poɿ ²² piã ⁵⁵	> {poɿ ²² piaɿ ⁵⁵ pɔ: ³³ piaɿ ⁵⁵ }	"อาหารจีนชนิดหนึ่ง"
o[o:] > o:	: 55. (ขนม) โก้	ko ³³	> ko: ²⁴	"ชื่อขนมชนิดหนึ่ง"
	356. โป	po ⁵⁵	> po: ³³	"เครื่องเล่นการพนันของจีน"
	387. โล่	lo ²⁵	> lo: ⁴¹	"ชื่อแพะชนิดหนึ่ง เลี้ยงไหมไปรง"

(ดูคำที่ 8 9 15 111 ฯลฯ)

* คำยืมที่ 88 341 เป็นคำยืมแต่จ้าว-ฮกเกี้ยน

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
o[ɔ:] > ɔ:	: 196. ฮ้อ* 319. (เอา) ฮ้อ*(ʔa^{33})so ⁵⁵ 403. เขียมหลอกก siam^{22} lo ²² kok ⁵⁵	ho ⁵⁵ > ho: ⁴⁵³	"ดี"
			"พี่สะใภ้"
			"ประเทศสยาม"
ə[ə:] > ua(j):	53. { ก้วยเตี่ยว* { ก้วยเตี่ยว }	ko ²⁵ tiaw ²⁵ > kuaj ²⁴ tiaw ²⁴	"ชื่อของกินชนิดหนึ่ง"

สระต่ำ

a เป็นสระที่มีการออกเสียงใกล้เคียงกับคำจีนฮกเกี้ยน คือ a [a] > a a [a:] > a: ส่วนสระต่ำนาสิก ă นั้น จะมีการปรับเสียงโดยตัดเสียงนาสิกทิ้งไปเป็น ă [ǎ:] > a: ในคำยืมที่ 246 "เข้าก่า" (คำยืมแต้จิ๋ว-ฮกเกี้ยน) ส่วนสระ ɔ นั้น แม้ส่วนใหญ่จะมีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับคำจีนฮกเกี้ยน คือ ɔ [ɔ] > ɔ ɔ [ɔ:] > ɔ: แต่ก็มีการปรับเสียงที่ต่างออกไปด้วย คือ ɔ [ɔ] > ɔ ɔ [ɔ:] > ɔ: และ ɔ [ɔ:] > a(w) การปรับเสียงที่ต่างออกไปนี้อาจอธิบายสาเหตุได้ดังนี้คือการปรับเสียงแบบ ɔ [ɔ] > ɔ และ ɔ [ɔ:] > ɔ: นั้น เกิดขึ้นเนื่องจาก ɔ ในภาษาไทย เป็นสระที่เปิดมากกว่า (more open) ɔ ในภาษาจีนฮกเกี้ยน ส่วนการปรับเสียงแบบ ɔ [ɔ:] > a(w) ในคำยืมที่ 45 "เกาเหลา" นั้น คงจะเกิดขึ้นเนื่องจากการกลมกลืนของเสียงสระ กล่าวคือ ɔ ในพยางค์หน้าเปลี่ยนเป็น aw เพราะอิทธิพลของ aw ในพยางค์หลัง ดังนี้ ko³³ law²⁵ (ฮก.) > kaw³³ law²⁴ อย่างไรก็ตาม คำยืมที่ 45 นี้ เป็นคำยืมที่ยังตัดลิ้นไม่ได้ว่ายืมมาจากภาษาจีนฮกเกี้ยนหรือแต้จิ๋วแน่ เพราะการปรับเสียงทางฝ่ายคำยืมภาษาจีนแต้จิ๋วก็มีข้อมูลสนับสนุนอยู่ด้วย**

* คำยืมที่ 196 319 และ 53 นี้เป็นคำยืมแต้จิ๋ว-ฮกเกี้ยน

** การปรับเสียงคำยืมภาษาจีนแต้จิ๋วในบทที่ 5 นี้ประกอบด้วย

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย	
a [a] > a	: 133. เล้า 245. ฝั่ง 406. เหลล	tsaw ⁵⁵ thay ⁵⁵ law ²⁵	> tɕaw ⁴⁵³ thay ²⁴ law ²⁴	"เลิกกันไป(ภาษากรพหมัน)" "ภาชนะพวกหนึ่งทำด้วยไม้หรือ โลหะ" "ภัดตา คาร"
(ดูคำที่ 15. 32 59 67 104 147ก 147ข 162 165 172 175. 203 207 230 245 251 267 274 329 332 342. 345 393 396 404 411 426 428 438 453 ฯลฯ)				
a [a:] > a:	: 45. กาน้ำ 326. (อา)ม่า(2a ³³)ma ⁵⁵ 426. สำล sam ³³ tsha ²⁵	kã ³³ nã ⁵⁵ (2a ³³)ma ⁵⁵ sam ³³ tsha ²⁵	> ka: ³³ na: ⁴⁵³ (2a ³³)ma: ⁴⁵³ tɕham ²⁴ tɕha: ²⁴	"ชื่อผลของพรรณไม้ชนิดหนึ่ง" "แม่; ย่า; ยาย" "ชื่อไม้เนื้ออ่อนชนิดหนึ่ง"
(ดูคำที่ 50. 425)				
ã [ã:] > ã:	: 246. เข้าก่า*	tshaw ⁵⁵ kã ³²	> tɕhaw ⁵⁵ ka: ²²	"ฮัมโมเฝยคารบอเนต"
ɔ [ɔ] > ɔ	: 92. หอง 339. อ่อง 365ข. ผ่อง	hɔŋ ⁵⁵ ɔŋ ²⁵ phɔŋ ³²	> hɔŋ ²⁴ ɔŋ ²⁴ phɔŋ ²²	"ชื่อแกงอย่างชนิดหนึ่ง" "เจ้า" "กิริยาที่ร้องเมื่อไฟขึ้นมาเข้าตอง"
(ดูคำที่ 286ข. 332 346 347 459 ฯลฯ)				
ɔ [ɔ] > ɔ	: 151. กัก 261. กงเต็ก 421. กั้ง*	kok ⁵⁵ kɔŋ ³³ tek ⁵⁵ kɔŋ ⁵⁵	> kok ⁵⁵ kɔŋ ³³ tek ⁵⁵ kɔŋ ⁴⁵³	"พวก, หมู่, เหล่า" "การทำบุญให้แก่ผู้ตายตามพิธี ของนักบวชนิกายจีน" "หน่วยตวงเหล้าโรง"
(ดูคำที่ 274 453 ฯลฯ)				

* ตัวอย่างคำยืมที่ 246 และ 412 เป็นคำยืมแต่จิว-ฮกเกี้ยน

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
๖ [ว:] > ๖ :	72. {บะช่อ บ๊ะช่อ}	baɿ ⁵⁵ tshɔ ³²	{ baɿ ²² tɕhɔ: ⁴¹ baɿ ⁵⁵ tɕhɔ: ⁴¹ } "หมูสับละเอียด, แกงจืดชนิดหนึ่ง"
230. {จ้ำหฺล่อ จั้นหฺล่อ จั้งหฺล่อ}	tsaɿ ²² lo ³²	{ tɕam ³³ lo: ²² tɕan ⁴¹ lo: ²² tɕaŋ ³³ lo: ²² }	"กำบัง, กัด, ขวาง"
๖ [ว:] > ๐ :	59. พะโล้	phaɿ ⁵⁵ lo ⁵⁵	phaɿ ⁵⁵ lo: ⁴⁵³ "ชื่ออาหารแบบจีนชนิดหนึ่ง"
110ก. โป้	po ⁵⁵	po: ⁴⁵³	"สิ่งเสริมสิ่งที่พร่อง"
461. โล้	lo ⁵⁵	lo: ⁴⁵³	"การแจวเรือโดยวิธีโหนตัว กตแจวลงไปในน้ำ"

(ดูคำที่ 67 110ข 296 428 ฯลฯ)

๖ [ว:] > aw : 45. เกาเหลา *kw³³ law²⁵ > kaw³³ law²⁴ "แกงมีลักษณะอย่างแกงจืด,
คือไม่ใช่แกง ผัดแกงส้ม"

สระประสม

สระประสมในภาษาไทยมีจำนวนน้อยกว่าสระประสมของภาษาจีนฮกเกี้ยน คือ ภาษาไทยมีสระประสมอยู่เพียง 3 หน่วยเสียงเท่านั้น คือ ia ɿa ua ส่วนภาษาจีนฮกเกี้ยนมีสระประสมอยู่ 6 หน่วยเสียง คือ ia ɿa io ue ua ɿa สระประสมที่มีร่วมกันทั้งสองภาษา คือ ia และ ua ด้วยเหตุนี้ เวลาใช้คำจีนฮกเกี้ยนที่มีสระประสมดังกล่าวนี้มาใช้ในภาษาไทย จึงมีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับคำจีนฮกเกี้ยนนั้น คือ ia > ia และ ua > ua แต่ก็ยังมีคำยืมบางคำที่มีการปรับเสียงที่ต่างไปจากนี้ ได้แก่ การปรับเสียง ua > a ในคำยืมที่ 393 "ไต้หวัน"

* ตัวอย่างคำยืมที่ 45 เป็นคำยืมแต่จิว-ฮกเกี้ยน

และ ua > o: ในคำยืมที่ 424 "ตัวโองสี" ส่วนสระประสมนาสิก ia ũa ซึ่งไม่มีในภาษาไทย ก็จะมีการปรับให้เป็นสระประสมธรรมดา ia ua ตามลำดับ สำหรับสระประสมที่มีในภาษาสันสกฤตแต่ไม่มีในภาษาไทย คือ io และ ue นั้น จะมีการปรับการออกเสียงเป็นสระประสมที่มีในภาษาไทย ได้แก่ io > ia ส่วน ue นั้น ไทยใช้ ua ตามด้วยพยัญชนะท้าย -j เป็น uaj จึงเป็นการปรับเสียงแบบ ue > ua(j) อย่างไรก็ตาม การปรับเสียงสระประสม io ก็ยังมีที่ต่างออกไปบ้าง คือ io > o ในคำยืมที่ 125 "ตงลิน" (คำยืมแต่จ้าว-ฮกเกี้ยน) io > ɔ ในคำยืมที่ 107 "(หมู)หยอง" และ ue > o:(j) ในคำยืมที่ 289 "โทยก๊วน" (คำยืมแต่จ้าว-ฮกเกี้ยน)

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาสัน สกฤต	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
ia > ia	: 26. เสียน	tsian ³³	> tɕian ²⁴	"เรียกกับข้าวอย่างหนึ่งมีปลา ทอดปรุงด้วยเครื่องต่าง ๆ"
	112. เตียม	(tsi ²⁵) tiam ⁵⁵	> tiam ⁴⁵³	"แต่ง, สร้างขึ้น, กำหนดขึ้น"
	128. (กระ)เสียว	tsiaw ⁵⁵	> tɕiaw ⁴⁵³	"อวัยวะสืบพันธุ์เด็กชายเล็ก ๆ"
	(ดูคำที่ 27 34 37 53 102 127 150ข 183 184 192 203 250 403 425 440 ฯลฯ)			
ĩa > ia	: 1. (ขนม) เขียะ	pĩa ⁵⁵	> pia ⁵⁵	"ชื่อขนมอย่างหนึ่งทำด้วยแป้ง"
	163. เขี้ย	thsĩa ⁵⁵	> tɕhia ⁴⁵³	"เขี้ยว, มักใช้ประกอบกับคำ เขี้ยวว่า เขี้ยวเขี้ยว"
	190. ชูเอี้ย	su ³³ ũia ²⁵	> su: ³³ ũia ²⁴	"เข้ากัน, เห็นแก่กัน, สบายอม"
	(ดูคำที่ 10 69)			
io > ia	: 229. สับเสี้ยว	kip ⁵⁵ sio ³³	> tɕap ²² tɕiaw ²⁴	"หม้อดินเล็ก ๆ มีพวยและ ที่สับสำหรับต้มน้ำ"
io > ia	: 404. เขียงไธ	sioŋ ²² haj ⁵⁵	> siaŋ ⁴¹ kaj ⁴⁵³	"ชื่อเมืองท่าในประเทศจีน"
	415. เขียะ	tshio ⁵⁵	> tɕhia ⁵⁵	"ชื่อมาตรา วัดระยะของจีน"

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
io > o	: 125. ตงฉิน*	tiou ³³ sin ²⁵	> toŋ ³³ tɕhin ²⁴	"ชื่อตรง, ชื่อสัตย์"
io > ɔ	: 107. หมู (หยอง)	(baɪ ⁵⁵) d ¹ iou ²⁵	> jɔŋ ²⁴	"ของกินทำด้วยเนื้อสัตว์"
ue > ua(j)	: 51. กวยจี	kue ³³ tsi ⁵⁵	> kuaj ³³ tɕi: ⁴⁵³	"เม็ดแตงโมต้มแล้วตากให้แห้ง"
ue > o:(j)	: 289. โปยก๊วน*	phue ³³ kuan ⁵⁵	> pho:j ³³ kuan ⁴⁵³	"เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการส่ง เงินทางจดหมายไปเมืองจีน"
ua > ua	: 373. ต่วน	tuan ³²	> tuan ²²	"ชื่อเพชรชนิดหนึ่ง"
	: 399. ก๊วน	kuan ⁵⁵	> kuan ⁴⁵³	"ช่อง, แหล่งพวงกุญแจ"
	: 457. ฮ้วน	huan ⁵⁵	> huan ⁴⁵³	"ก่อนความวุ่นวาย, ก่อนปฏิกริยา ขบถ"

(ดูคำที่ 13 276 424 439 ฯลฯ)

ua > a	: 393. ไตหัวน	taj ²² ɣuan ²⁵	> taj ⁴¹ wan ²⁴	"ชื่อเกาะในทะเลจีนใต้"
ua > o:	: 424. ตัวโฮ่งจี	tua ²² huan ³³	> tua ⁴¹ ho:ŋ ⁴¹	"เมล็ดของพืชชนิดหนึ่ง"
		tsi ⁵⁵	tɕi: ⁴⁵³	
ũa > ua	: 160. ถั่ว*	thũa ³³	> thua ²⁴	"ทำให้มีส่วนผสมเสมอกัน, เฉลี่ย"
	: 187. ซี้ซัว*	si ⁵⁵ sũa ³²	> si: ⁵⁵ sua ⁴⁵³	"ส่งเดช, ชู่ย"
	: 285. ตั่ว*	tũa ³³	> tua ²⁴	"บัตรบางอย่างที่แสดงสิทธิ ของผู้ใช้"

* คำยืมที่ 125 289 160 187 และ 285 เป็นคำยืมแต้จิ๋ว-ฮกเกี้ยน

วรรณยุกต์

วรรณยุกต์ในภาษาไทยมี 5 หน่วยเสียง คือ วรรณยุกต์ 33 วรรณยุกต์ 22 วรรณยุกต์ 41 วรรณยุกต์ 453 และวรรณยุกต์ 24 ส่วนวรรณยุกต์ในภาษาจีนออกเสียงมี 5 หน่วยเสียง คือ วรรณยุกต์ 33 วรรณยุกต์ 32 วรรณยุกต์ 51 วรรณยุกต์ 55 วรรณยุกต์ 25 และยังมีเสียงวรรณยุกต์พิเศษ [22] (ซึ่งเกิดเฉพาะกรณีการสนธิเสียงวรรณยุกต์เท่านั้น) แม้ว่า คำยืมส่วนใหญ่จะมีการออกเสียงวรรณยุกต์ที่ใกล้เคียงกับการออกเสียงในภาษาจีนออกเสียง แต่เมื่อเปรียบเทียบลักษณะการปรับเสียงทางด้านพยางค์นะ สระ และวรรณยุกต์แล้ว การปรับเสียงทางด้านวรรณยุกต์จะมีการปรับเสียงเป็นหลายแบบที่สุด ต่อไปนี้เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับการปรับเสียงวรรณยุกต์

วรรณยุกต์ 33

ส่วนใหญ่แล้ว คำยืมที่มีวรรณยุกต์ 33 จะมีการออกเสียงที่ใกล้เคียงที่สุดกับคำจีนออกเสียง คือ 33 > 33 แต่ก็ยังมีการปรับเสียงไปเป็นวรรณยุกต์อื่น ๆ ด้วย เช่น 33 > 22 33 > 41 และ 33 > 24 ซึ่งจะเห็นได้ว่าการปรับเสียงไปหลายแบบมาก กล่าวคือ คำที่มีวรรณยุกต์ 33 ในภาษาจีนออกเสียง จะมีการปรับเสียงเป็นวรรณยุกต์ได้เกือบทุกวรรณยุกต์ในภาษาไทย ยกเว้นวรรณยุกต์ 453 เท่านั้น

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ออกเสียง	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
33 > 33	: 104.(ตัว) สันเตา	lan ³³ taw ³²	> lan ³³ taw ³³	"ชื่อถั่วชนิดหนึ่ง"
	183. เขียน	sian ³³	> sian ³³	"ผู้สำเร็จ, ผู้พิเศษ"
	450. เต็ง	teŋ ³³	> teŋ ³³	"ทับลงไป"
(ดูคำที่	13	27ข 46	51 69 110ข	111 165 261 267
	276	294 305	325ข 326 338	425 439 ฯลฯ)

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
33 > 22	: 153. เอี้ยว *	ɿiaw ³³	> ɿiaw ²²	"หุ้บ, ล้วนร่วม"
	226. { เล้ง* { เล้ง }	tseŋ ³³	> { tɕeŋ ²² { tɕeŋ ⁴¹ }	"เครื่องดนตรีชนิดหนึ่งมีสาย สำหรับดีด คล้ายจะเข้"
	248. เข่ง *	kheŋ ³³	> kheŋ ²²	"ภาชนะสานอย่างหนึ่ง"
33 > 41	: 34. เกี่ยมอี	tsiam ³³ ɿi ²⁵	> kiam ⁴¹ ɿi: ²⁴	"ของกินชนิดหนึ่ง"
	342. ไช้หู้	saj ³³ hu ⁵¹	> saj ⁴¹ hu: ⁴¹	"ช่างข่าวจีน"
	424. ตัวโง่งสี่	tua ²² huan ³³	> tua ⁴¹ ho:ŋ ⁴¹	"เมล็ดของพืชชนิดหนึ่ง"
		tsi ⁵⁵	tɕi: ⁴⁵³	
33 > 24	: 26. เสี่ยน	tsian ³³	> tɕian ²⁴	"ปลาทอดแล้วปรุงด้วยเครื่อง ต่าง ๆ"
	417. หุน	hun ³³	> hun ²⁴	"ชื่อมาตรา วัดหรือชั่งของจีน"
	426. ฉ่าฉา	sam ³³ tsha ²⁵	> tɕham ²⁴ tɕha: ²⁴	"ชื่อเรียกไม้เนื้ออ่อนชนิดหนึ่ง"

(ดูคำที่ 15 55 127 229 428 ฯลฯ)

วรรณยุกต์ 32

คำที่มีวรรณยุกต์ 32 ในภาษาจีนฮกเกี้ยนจะมีการปรับเสียงมาเป็นวรรณยุกต์ 22 และ 41 ในภาษาไทย ซึ่งจำนวนตัวอย่างคำยืมของการปรับเสียงทั้งสองแบบนี้ มีอยู่เป็นจำนวนมาก พอ ๆ กัน อย่างไรก็ตาม ยังมีคำยืมบางคำที่มีการปรับเสียงเป็นวรรณยุกต์ 33

* คำยืมที่ 153, 226 และ 248 เป็นคำยืมแต่จิว-ฮกเกี้ยน

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
32 > 22	: 329. ปั้นลื้อ	pan ²² sɿ ³²	> pan ⁴¹ sɿ: ²²	"บุคคลในคณะชุด ตำแหน่ง จรรยา"
	365ข. ผ่อง	phoŋ ³²	> phoŋ ²²	"กิริยา เมื่อร้อง เมื่อไฟขึ้น มา เข้าตอง"
	373. ต่วน	tuan ³²	> tuan ²²	"ชื่อแพะชนิดหนึ่ง"
	(ดูคำที่ 230 ฯลฯ)			
32 > 41	: 32. (ขนม)จ้าง	tsaŋ ³²	> tɕa:ŋ ⁴¹	"ชื่อขนมสีข้าว เหนียวห่อ ใบไม้แล้วต้ม"
	299. หุ่น	hum ³²	> hum ⁴¹	"ส่วนที่ลงทุน เท่ากันในการค้า"
	440. ฮกเกี้ยน	hok ⁵⁵ kian ³²	> hok ⁵⁵ kian ⁴¹	"ข้าวเงินในมณฑลฮกเกี้ยน"
	(ดูคำที่ 50 72 347 ฯลฯ)			
32 > 33	: 104. (ถั่ว) สันเตา	lan ³³ taw ³²	> lan ³³ taw ³³	"ชื่อถั่วชนิดหนึ่ง"

วรรณยุกต์ 51

โดยปกติ วรรณยุกต์ 51 ในภาษาจีนฮกเกี้ยนน่าจะมีการปรับเสียงมาเป็น วรรณยุกต์ 41 ในภาษาไทย แต่เนื่องจากคำยืมที่มีวรรณยุกต์ 51 นั้นมีอยู่เป็นจำนวนน้อย การปรับเสียง 51 > 41 จึงมีตัวอย่างคำยืมอยู่เพียง 3 คำ คือ "ไขหู้" 353 "ปี(1)" 449 "ปี(2)" นอกจากนี้การปรับเสียงที่ต่างออกไป คือ 51 > 33 ก็มีตัวอย่างคำยืมอยู่ 3 คำเช่นกัน ได้แก่ 345 "ฮองโทเฮา" 346 "ฮองเฮา" และ 434 "สิน"

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
51 > 41	: 342. ไขหู้	saj ³³ hu ⁵¹	> saj ⁴¹ hu: ⁴¹	"ช่างฆ่า วสิน"
	353. ปี	pi ⁵¹	> pi: ⁴¹	"กระเบื้องถ้วย"
	449. ปี	pi ⁵¹	> pi: ⁴¹	"ครั้งประทับตราที่ผูกข้อมือ สินครั้งก่อน"

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
51 > 33				
	: 345. อองโทเฮ	hɔŋ ²² thaj ⁵⁵	> hɔŋ ³³ thaj ³³	"พระราชมารดาของฮ่องเต้"
		hew ⁵¹	haw ³³	
	346. อองเฮ	hɔŋ ²² hew ⁵¹	> hɔŋ ³³ haw ³³	"ฮักรมเหสีของฮ่องเต้"
	434. สิ้น	tsin ⁵¹	> tɕi:n ³³	"ชื่อประเทศและชนชาติหนึ่ง"

วรรณยุกต์ 55

ส่วนใหญ่แล้ว วรรณยุกต์ 55 ในภาษาจีนฮกเกี้ยนจะมีการปรับเปลี่ยนมาเป็นวรรณยุกต์ 453 ในภาษาไทยจะเห็นได้ว่าตัวอย่างคำยืมที่มีการปรับเปลี่ยนแบบ 55 > 453 มีอยู่เป็นจำนวนมากมาย อย่างไรก็ตามยังมีคำยืมบางส่วนที่มีการปรับเปลี่ยนที่ต่างออกไป คือ 55 > 33 55 > 22 และ 55 > 24 ถึงแม้ว่าจะมีอยู่เป็นจำนวนน้อยกว่าก็ตาม

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย							
55 > 453	: 112. เตียม	(tsi ²⁵) tiam ⁵⁵	> tiam ⁴⁵³	"แต่ง, สร้างขึ้น, กำหนดขึ้น"							
	113. เต๊ะจ๋ย	sek ⁵⁵ tsuj ⁵⁵	> teɿ ⁵⁵ tɕuj ⁴⁵³	"วางท่า, ทำท่าทางสง่า"							
	123. ตู	tu ⁵⁵	> tu: ⁴⁵³	"ประหลัง, ฤไทย, ชัดเขย"							
(ดูคำที่	1	8	9	10	25	37	44	46	51	59	67
	69	72	102	110	110๗	125	126	128	129	133	143
	147ก	147๗	150ก	150๗	151	161	162	163	165	172ก	172๗
	175ก	175๗	184	186ก	186๗	192	203	207ก	207๗	229	235
	261	269	274	276	294	305	308	315	326	337	396
	399	403	404	411	415	418	424	440	457	461	ฯลฯ)

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
51 > 33	: 345. ฮองไทเฮา	hɔŋ ²² thaj ⁵⁵	> hɔŋ ³³ thaj ³³	"พระราชมารดาของฮ่องเต้"
		hew ⁵¹	haw ³³	
	346. ฮองเฮา	hɔŋ ²² hew ⁵¹	> hɔŋ ³³ haw ³³	"ชักรมหลังของฮ่องเต้"
	434. จีน	tsin ⁵¹	> tɕi:n ³³	"ชื่อประเทศและชนชาติหนึ่ง"

วรรณยุกต์ 55

ส่วนใหญ่แล้ว วรรณยุกต์ 55 ในภาษาจีนฮกเกี้ยนจะมีการปรับเสียงมา เป็นวรรณยุกต์ 453 ในภาษาไทยจะเห็นได้ว่าตัวอย่างคำยืมที่มีการปรับเสียงแบบ 55 > 453 มีอยู่เป็นจำนวนมากมาย อย่างไรก็ตามยังมีคำยืมบางส่วนที่มีการปรับเสียงที่ต่างออกไป คือ 55 > 33 55 > 22 และ 55 > 24 ถึงแม้ว่าจะมีอยู่เป็นจำนวนน้อยกว่าก็ตาม

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาจีน ฮกเกี้ยน	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย							
55 > 453	: 112. เตียม (tsi ²⁵)	tiam ⁵⁵	> tiam ⁴⁵³	"แต่ง, สร้างขึ้น, กำหนดขึ้น"							
	113. เต๊ะจู้ย sek ⁵⁵	tsuj ⁵⁵	> teɿ ⁵⁵ tɕuj ⁴⁵³	"วางท่า, ทำท่าทางสง่า"							
	123. ตู	tu ⁵⁵	> tu: ⁴⁵³	"ประหัง, ฤไทย, ชัดเขย"							
(ดูคำที่	1	8	9	10	25	37	44	46	51	59	67
	69	72	102	110	110๗	125	126	128	129	133	143
	147ก	147๗	150ก	150๗	151	161	162	163	165	172ก	172๗
	175ก	175๗	184	186ก	186๗	192	203	207ก	207๗	229	235
	261	269	274	276	294	305	308	315	326	337	396
	399	403	404	411	415	418	424	440	457	461	๗๙๑)

เราไม่มีวรรณยุกต์ 25 ในพยางค์ตาย วรรณยุกต์ 25 ในพยางค์ตายของภาษาสันสกฤตก็ขึ้นสียงอาจ
 ปรับเป็นวรรณยุกต์ 22 หรือ 55 ในพยางค์ตายของภาษาไทยก็ได้ ผู้วิจัยคิดว่า การที่คำยืม
 "คำหับ" นี้ มีวรรณยุกต์ 22 อาจเป็นเพราะเกิดจากการลากเสียงเข้าความ กล่าวคือ "คำหับ"
 หมายถึง "พระราชลาลิ้นคำหับซึ่งเป็นข้อความสลับเฉพาะ" เราปรับเสียง hap²⁵ ของภาษาสัน
 สกฤตให้มาเป็น hap²² เพราะคำว่า "หับ" ในภาษาไทย มีความหมายว่า "ปิด, จับ" ซึ่ง
 ก็มีความหมายไปในทำนองปิดไว้เป็นความสลับนั่นเอง

	คำยืม	การออกเสียง ในภาษาสัน สกฤต	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
25 > 24	: 173. บุัน	bun ²⁵	> bun ²⁴	"พลเรือน"
	216. ปุ่ย	puj ²⁵	> puj ²⁴	"สิ่งที่ย่อยบำรุงพันธุ์ไม้ ให้งอกงาม"
	247. อิม	khim ²⁵	> khim ²⁴	"ชื่อเครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง"
(ดูคำที่	34 56 107 147ก 147ข 150ข 190 250 251 269 332			
	339 386 393 405 406 419 426 427 435 453 ฯลฯ)			
25 > 33	: 50 { กุยย้าย } { กุ้ยย้าย }	ku ²⁵ tshaj ³²	> { kuj ³³ tqha:j ⁴¹ } { kuj ⁵⁵ tqha:j ⁴¹ }	"ชื่อผักชนิดหนึ่ง "
	111. โปเก	po ²⁵ ke ³³	> po: ³³ ke: ³³	"เก่าแก่จนใช้การไม่ได้"
	428. โปตัน	bo ²⁵ tan ³³	> bo: ³³ tan ²⁴	"ชื่อไม้ดอกของจีนชนิดหนึ่ง "
25 > 22	: 267. คำหับ	kham ³³ hap ²⁵	> kham ³³ hap ²²	"พระราชลาลิ้นคำหับ"
25 > 41	: 147ข. หลงจ้ง	lon ²⁵ tson ²⁵	> lon ²⁴ tqon ⁴¹	"ชาติหมา กัณหมดทั้งพวก"
	เก่าเจ็ง	kaw ²⁵ tsej ⁵⁵	> kaw ²⁴ tqej ⁴⁵³	
25 > 55	: 50 { กุยย้าย } { กุ้ยย้าย }	ku ²⁵ tshaj ³²	> { kuj ³³ tqha:j ⁴¹ } { kuj ⁵⁵ tqha:j ⁴¹ }	"ชื่อผักชนิดหนึ่ง "
	44. เกาสัด	kaw ²² lat ²⁵	> kaw ³³ lat ⁵⁵	"ชื่อไม้ต้นชนิดหนึ่ง "
	427. เบ็สี	be ²⁵ tsi ²⁵	> be: ⁵⁵ tqi: ²⁴	"ชื่อไม้ต้นชนิดหนึ่ง "
(ดูคำที่	186ข)			

เสียงวรรณยุกต์พิเศษ [22]

เสียงวรรณยุกต์พิเศษ [22] ในภาษาสันสกฤตนั้น มักจะมีการปรับเสียงมา เป็นวรรณยุกต์ 41 ในภาษาไทย เพราะการปรับเสียงแบบ [22] > 41 นี้ มีตัวอย่างคำยืมอยู่มากที่สุด แต่ก็ยังมีคำบางส่วนที่มีการปรับเสียงที่ต่างออกไป ได้แก่ การปรับเสียงแบบ [22] > 33 ซึ่งมีตัวอย่างคำยืมอยู่มากพอสมควร นอกจากนี้ยังมีการปรับเสียงแบบ [22] > 22 ในคำยืมที่ 10 " { เขาะเขียะ } " [22] > 55 ในคำยืมที่ 203 " เสี่ยพะ " [22] > 24 ในคำยืมที่ 403 " เขียมหลอก๊ก " ซึ่งการปรับเสียงแบบ [22] > 24 ในคำยืม " เขียมหลอก๊ก " นี้ น่าจะเกิดจากการรับคำยืมมาในลักษณะคำต่อคำ คือ ไม่ได้รับคำยืมมาในลักษณะคำประสมที่เกิดการล่นธิเสียงวรรณยุกต์แล้ว เพราะในภาษาสันสกฤต คำ *siam*²² *lo*²⁵ มีความหมายว่า " ล่ยาม " คำ *kok*⁵⁵ มีความหมายว่า " ประเทศ " เมื่อรวม 2 คำเข้าด้วยกัน เสียงวรรณยุกต์ในพยางค์ท้ายของคำที่มาข้างหน้าจะเปลี่ยนไป คือ *lo*²⁵ จะเปลี่ยนไปเป็น *lo*²² จึงเป็นคำประสม *siam*²² *lo*²² *kok*⁵⁵ ซึ่งมีความหมายว่า " ประเทศล่ยาม " จะเห็นได้ว่า คำยืม " เขียมหลอก๊ก " มีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกับคำ *siam*²² *lo*²⁵ และคำ *kok*⁵⁵ มากกว่าจะใกล้เคียงกับคำประสม *siam*²² *lo*²² *kok*⁵⁵

คำยืม	การออกเสียง ในภาษาสัน สกฤต	การออกเสียง ในภาษาไทย	ความหมาย
[22] > 41 : 161. ทูซี่	<i>thu</i> ²² <i>si</i> ⁵⁵	> <i>thu</i> ⁴¹ <i>si</i> ⁴⁵³	" ทนไปจนกว่าจะตาย "
207. เล่าเต็ง	<i>law</i> ²² <i>teŋ</i> ⁵⁵	> <i>law</i> ⁴¹ <i>teŋ</i> ⁴⁵³	" ชันบน "
332. ไต้อ่อง	<i>taj</i> ²² <i>ʔoŋ</i> ²⁵	> <i>taj</i> ⁴¹ <i>ʔoŋ</i> ²⁴	" หัวหน้าใหญ่ของพวกเขา ทุจริต "
(ดูคำที่ 15 70 102 172ข 186ข 230 325ข 329 337 347 387 393 403 404 405 424 ฯลฯ)			

[22] > 33 : 44. เกาสัด	<i>kaw</i> ²² <i>lat</i> ²⁵	> <i>kaw</i> ³³ <i>lat</i> ⁵⁵	" ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง "
251. สังกิ่ง	<i>laŋ</i> ²² <i>sŋ</i> ²⁵	> <i>laŋ</i> ³³ <i>thŋ</i> ²⁴	" ภาชนะสำหรับนั่งของ "
346. อองเฮา	<i>hoŋ</i> ²² <i>hew</i> ⁵¹	> <i>hoŋ</i> ³³ <i>haw</i> ³³	" ธรรมเหสีของฮ่องเต้ "
(ดูคำที่ 10 15 238 345 ฯลฯ)			

